

BIULETYN INFORMACYJNY GIG

NR 9

GEODEZYJNA

IZBA GOSPODARCZA

00-043 WARSZAWA,
UL. CZACKIEGO 3/5
TEL./FAX /22/ 827-38-43

WWW.GIG.ORG.PL

BIURO@GIG.ORG.PL

WARSZAWA

WPROWADZENIE

I. WPROWADZENIE REDAKTORA NACZELNEGO

**Szanowne Koleżanki,
Szanowni Koledzy!**

Niewątpliwie najważniejszą sprawą w tym roku dla GIG będzie XXVIII Walne Sprawozdawczo-Wyborcze Zgromadzenie Członków naszej Izby. Oprócz sprawozdania z działalności, w tym trudnym pandemicznym okresie, mamy wybrać Prezesa Izby, Radę Izby a także Komisję Rewizyjną i Komisję Rozjemczą. W związku z tym zachęcamy do wzięcia udziału w tym ważnym spotkaniu wszystkich członków Izby. Bardzo istotną sprawą będzie również zgłoszenie, przedyskutowanie i przyjęcie wniosków do Planu Pracy na nową kadencję.

Wiemy wszyscy, że epidemia spowodowała znaczne perturbacje

w działalności firm geodezyjnych. Istnieją też tematy, które od wielu lat nie są podejmowane przez władze mimo, że są zgłaszane przez organizacje geodezyjne. Moim zdaniem najważniejszy temat, dla podniesienia rangi geodezji to konieczność utworzenia samorządu zawodowego geodetów. Między innymi ten temat jest dyskutowany na posiedzeniach Zespołu Roboczego ds. Geodezji i Budownictwa przy Rzeczniku MSP o czym w swoim sprawozdaniu pisze Kolega Karol Sołtysiak.

Ważne problemy (między innymi samorząd zawodowy) poruszane są także na posiedzeniach Państwowej Rady Geodezyjnej

i Kartograficznej. Ale oprócz dyskusji warto byłoby sprawić aby nasze władze doprowadziły do realizacji tematów usprawniających naszą branżę i podnoszących rangę geodezji.

Kierownictwu Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego a także wszystkim pracownikom składamy serdeczne gratulacje z okazji 70-lecia tego zasłużonego dla Warszawy i całego

kraju Przedsiębiorstwa. Trzeba tu także podkreślić i docenić fakt, że WPG społecznie zorganizowało wspaniałe Muzeum Geodezji, pozyskując i gromadząc setki unikalnych eksponatów. Panie Prezesie Brzozowski, dziękujemy Panu a także Pana poprzednikom i wszystkim Koleżankom i Kolegom (twórcom tego Dzieła) którego nie da się przecenić.

Pozdrawiam

Bogdan Grzechnik

Wydawca:

Geodezyjna Izba Gospodarcza

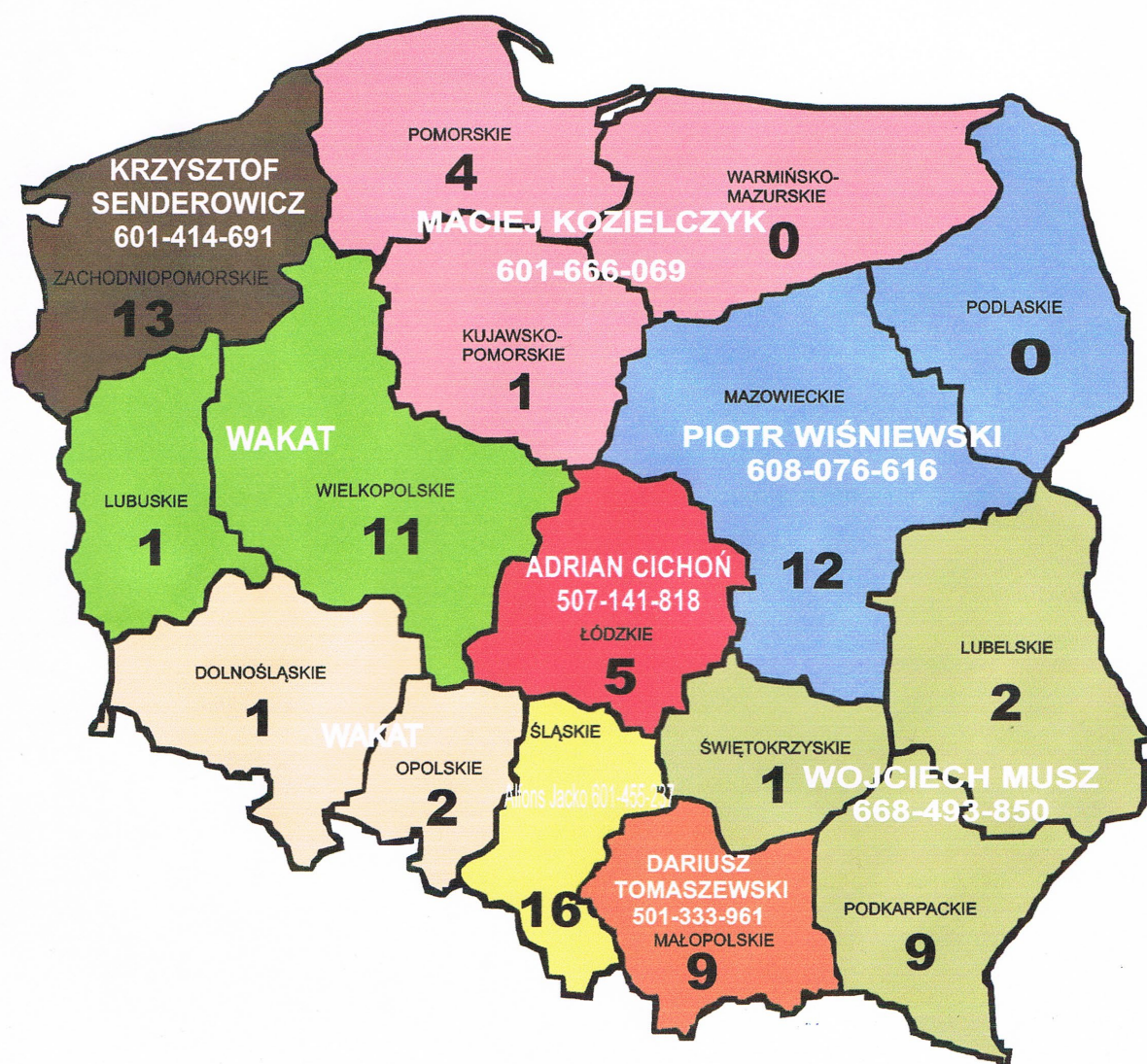
Zespół Redakcyjny:

Bogdan Grzechnik (redaktor naczelny,) Karol Sołtysiak (redaktor)

Agnieszka Horbaczewska (sekretarz Redakcji)

II. MAPA PRZEGLĄDOWA REGIONÓW GIG, PRZEDSTAWICIELI REGIONALNYCH I LICZBY CZŁONKÓW

CZŁONKOWIE GIG 87 FIRM I PRZEDSTAWICIELE REGIONALNI STAN NA 1-08-2021

III. INFORMACJE ORGANIZACYJNE ORAZ PLANY DOTYCZĄCE FUNKCJONOWANIA GIG

**XXVIII Walne Sprawozdawczo – Wyborcze Zgromadzenie Członków GIG
odbędzie się w dniach 17-18 września 2021 r. w Łodzi.**

ZAWIADOMIENIE

Na podstawie Art. 15 Statutu Geodezyjnej Izby Gospodarczej Prezydium Rady Izby zwołuje w dniach 17 i 18 września 2021 r. XXVIII Walne Sprawozdawczo-Wyborcze Zgromadzenie Członków Geodezyjnej Izby Gospodarczej.

Obrady Zgromadzenia odbywać się będą w Łodzi w Centrum Konferencyjno-Bankietowym RUBIN przy ul. Lodowej 94.

I. SYMPOZJUM /PREZENTACJA/WYCIECZKA

W pierwszym dniu tj. 17 września 2021 roku

od 12⁰⁰ do 13³⁰ Wykład prowadzony przez przedstawicieli firmy IWING, dane jakie można otrzymać z dronów, opracowanie tych danych i możliwości ich wykorzystania w geodezji, omówienie przepisów prawa w tej materii, dyskusja.

od 13³⁰ do 14³⁰ Obiad

od 14³⁰ do 15⁰⁰ Wykład prowadzony przez przedstawiciela firmy Akademia UAV, egzaminatora ULC. Nowe przepisy lotnicze. Rodzaje sprzętu.

od 15⁰⁰ do 17⁰⁰ Pokaz sprzętu i prezentacja oprogramowania przez firmy dystrybuujące.

Na Sympozjum zapraszamy członków Izby oraz wszystkich chętnych, zainteresowanych w/w problematyką. Sympozjum jest nieodpłatne dla członków GIG.

Dla wszystkich pozostałych osób opłata wynosi 170,00 zł, w tym obiad.

od 17¹⁵ do 18⁴⁵ Objazdowa wycieczka po Łodzi.

II. OTWARTE ZEBRANIE RADY IZBY

W dniu 17 września 2021 roku o godz. 19⁰⁰ – 20³⁰ odbędzie się otwarte dla wszystkich członków Izby spotkanie Rady Izby (z uczestnictwem Komisji Rewizyjnej, Komisji Rozjemczej i Przedstawicieli Regionalnych).

20³⁰ Uroczysta Kolacja

III. WALNE ZGROMADZENIE

W dniu 18 września 2021 r. XXVIII Walne Sprawozdawczo-Wyborcze Zgromadzenie Członków GIG rozpocznie się o godzinie 9⁰⁰ w pierwszym terminie i godzinie 9³⁰ w drugim terminie.

1. Rejestracja członków XXVIII Walnego Zgromadzenia GIG – wydanie mandatów.
2. Otwarcie obrad Walnego Zgromadzenia i powitanie przybyłych gości.
3. Wystąpienia zaproszonych gości.
4. Prezentacja na temat: „Łódzka służba geodezyjna w latach 1918 – 1939”.
5. Przyjęcie porządku dziennego obrad.
6. Powołanie Prezydium obrad.
7. Powołanie komisji Walnego Zgromadzenia:
 - a) mandatowej,
 - b) skrutacyjnej,
 - c) wnioskowej.
8. Sprawozdanie komisji mandatowej.
9. Sprawozdanie Prezesa GIG z działalności Izby od 2 czerwca 2019 r. do 18 września 2021.r
10. Sprawozdanie Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej.
11. Dyskusja nad sprawozdaniami.

Przerwa kawowa

12. Głosowanie nad udzieleniem absolutorium poszczególnym członkom organów Izby.
13. Podjęcie uchwał w sprawie wniosków Rady Izby o nadanie tytułu Honorowego Prezesa Geodezyjnej Izby Gospodarczej.
14. Przyjęcie projektu budżetu na 2021 r. i na 2022 rok.

15. Wybory Prezesa Izby.
 16. Wybory Rady Izby, Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej.
 17. Ukonstytuowanie się Rady Izby, Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej.
 18. Sprawozdanie komisji wnioskowej.
 19. Przedyskutowanie i przyjęcie wniosków.
 20. Wystąpienie nowo wybranego Prezesa Izby.
 21. Zamknięcie XXVIII Walnego Sprawozdawczo – Wyborczego Zgromadzenia GIG.
- 15⁰⁰ Obiad

Prezes GIG
Krzysztof Lichończak

Sprawozdanie z posiedzeń Zespołu Roboczego ds. Geodezji i Budownictwa przy rzeczniku MSP. – Pan Karol Sołtysiak

Zespół Roboczy ds. Geodezji i Budownictwa przy Biurze Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców zajmował się w roku bieżącym uzgodnieniem Projektu” ustawy o zawodzie geodety”. Spotkania odbywały się w trybie wideokonferencji. Sprawozdanie z posiedzenia Zespołu Roboczego z dnia 12 lutego 2021 r. zostało zamieszczone w poprzednim Biuletynie Informacyjnym GIG Nr 8.

Spotkanie w dniu 15.03.2021 r.

Spotkanie prowadził Mikołaj Kruczyński z Biura RMŚP

W spotkaniu brali udział przedstawiciele:

OZZG Jacek Panchyrz – przewodniczący zespołu i Leszek Piszczek

GIG Karol Sołtysiak

PGK Robert Rachwał,

Paweł Wołoch radca prawny w Biurze RMŚP.

Ogólna dyskusja dotyczyła niewystarczającej, wg uczestników, pozycji geodety w kontakcie z administracją geodezyjną, braku określenia zawodu geodety, czyli tego który buduje i zasila bazy danych, brak nazwy zawodu, brak samorządu zawodowego.

Pojawiła się wątpliwość prowadzącego, pytanie o członkostwo w zespole Pana Roberta Rachwała, po czym zainteresowany podziękował i zakończył swój

udział w spotkaniu.

W dalszej dyskusji jako stanowisko Ministerstwa Rozwoju Pracy i Technologii przywołano odpowiedź Anny Korneckiej – Podsekretarz stanu w MRPiT z dnia 15.02.2021 r. z której wynika, że ministerstwo nie planuje prac legislacyjnych nad nowymi ustawami z zakresu powołania samorządu i ustanowienia zawodu mierniczego z powodu braku wykazania przez nasze środowisko potrzeb i korzyści z nowych uregulowań systemowych w naszym zawodzie. Zebrani uznali, że dalsze działania w tym zakresie są konieczne i potrzebna jest zgoda wszystkich środowisk i wyznaczono następne spotkanie na dzień 23.04.2021 r. z kontynuacją prac nad projektem ustawy. Biuro RMŚP zaprosi do prac zespołu przedstawiciela Pracodawców.

Spotkanie w dniu 23.04.2021 r.

Spotkanie prowadziła Katarzyna Golc z Biura RMŚP.

W spotkaniu uczestniczyli członkowie zespołu ds. Geodezji i Budownictwa przy Biurze RMŚP. GIG reprezentowali Krzysztof Lichończak i Karol Sołtysiak. Kontynuacja dyskusji o potrzebie utworzenia definicji zawodu geodety i samorządu zawodowego.

Krzysztof Lichończak proponuje powołanie zespołu konsultacyjnego organizacji naszego środowiska, tak aby przygotowany projekt ustawy był wspólny i akceptowany przez wszystkie organizacje. Uczestnicy związani z OZZG są zdania, że należy się skupić na pracach zespołu przy RMSP. Ustalono termin następnego spotkania w dniu 17.06.2021 r. o godz. 14.00.

Spotkanie w dniu 6.05.2021 r.

Z inicjatywy Prezesa GIG Krzysztofa Lichończaka zostało zwołane spotkanie konsultacyjne organizacji geodezyjnych na temat samorządu zawodowego geodetów w którym uczestniczyli przedstawiciele:

GIG – Krzysztof Lichończak, Sławomir Leszko i Karol Sołtysiak, Rafał Kraska

PGK – Robert Rachwał i Agnieszka Buczek

OZZG – Tomasz Pieczko

SGP – Janusz Walo

Usługi Geodezyjne Radosław Smyk.

Ogólna dyskusja o stanie prac nad utworzeniem samorządu zawodowego geodetów i potrzebie łączenia środowiska. Z dyskusji wynika, że w środowisku geodetów nie ma jednolitego stanowiska i potrzeby dążenia do konkretów w omawianych sprawach.

W dniu 12.05.2021 r. Zarząd Krajowy OZZG podjął decyzję o wycofaniu OZZG z prac zespołu organizacji geodezyjnych, po czym w dniu 17.05.2021 r. odwołano przedstawiciela OZZG z prac zespołu pozostając jednocześnie uczestnikiem zespołu przy Biurze RMŚP.

Posiedzenie zespołu przy RMŚP w dniu 17.06.2021 r.

Prowadziła Edyta Wyrodek z Biura RMŚP

W spotkaniu uczestniczyli członkowie zespołu oraz:

prof. Dariusz Dukaczewski z IGiK

prof. Joanna Bac-Bronowicz z PW,

Agnieszka Buczek z PGK

Władysław Baka BG BIS.

Dyskusja dotyczyła określenia zawodu Geodety – uzasadniano, że jeżeli nie ma zawodu geodety to nie możemy utworzyć samorządu zawodowego. Prof. Dariusz Dukaczewski, który popiera ideę stworzenia, przywrócenia zawodu mierniczego i jako przykład takiego działania podał inne kraje np. Ukrainę, które takie działania podjęły. Prof. Joanna Bac Bronowicz apelowała o zgodę, spójność i niedzielenie naszej branży na poszczególne zawody. Leszek Piszczek stwierdził, że nasz zawód jest zawodem zaufania publicznego i należy na tym się opierać przy dalszych pracach zespołu. Paweł Wołoch stwierdził, że zespół winien zajmować się tylko wykonawcami mierniczymi, a inni geodeci mogą tworzyć własne zawody i własny samorząd.

Nie podzielają tego stanowiska prezesi GIG i PGK, którzy zwracają uwagę na potrzebę łączenia środowiska, a nie jego dalszy podział. Stanowisko zaprezentowane przez GIG oraz PGK jest takie, że samorządem zawodowym powinny zostać objęci wszyscy geodeci posiadający geodezyjne uprawnienia zawodowe w zakresach 1-7 i niezależnie, gdzie i na jakich stanowiskach pozostają zatrudnieni.

Karol Sołtysiak

Członek zespołu ds. Geodezji i Budownictwa przy Biurze RMSP - Rada GIG

Protokół ustaleń z posiedzenia Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej w dniu 10 czerwca 2021 r.

Państwowa Rada Geodezyjna i Kartograficzna

Protokół ustaleń posiedzenia Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej w dniu 10 czerwca 2021 roku,

Główny Urząd Geodezji i Kartografii, tryb zdalny (wideokonferencja)

Porządek obrad:

1. Otwarcie obrad, przywitanie gości - Przewodniczący Rady.
2. Przyjęcie porządku obrad.
3. Przyjęcie uchwał (Uchwała nr 7 i nr 8, dyskusja na posiedzeniu Rady w dniu 11.03.2021 r.).
4. Temat wiodący posiedzenia PRGiK:
„Funkcjonowaniem branży geodezyjnej w warunkach stanu zagrożenia epidemicznego - działalność gospodarcza, realizacja prac geodezyjnych, uprawnienia zawodowe”.
Jest to punkt 1 Planu Prac PRGiK na 2021 rok (przyjęty 11.03.2021).
Wprowadzenie do dyskusji:
 - a. Waldemar Izdebski – Główny Geodeta Kraju,
 - b. Robert Rachwał i Krzysztof Szczepanik – przedstawiciele wykonawców,
 - c. Robert Cieszyński – przedstawiciel administracji.
5. Dyskusja nad funkcjonowaniem branży geodezyjnej w warunkach stanu zagrożenia epidemicznego. Przyjęcie ewentualnych uchwał.
6. Sprawozdanie z działalności PRGiK w roku 2020 - przyjęcie sprawozdania.
7. Przyjęcie protokołu ustaleń z posiedzenia PRGiK w dniu 11.03.2021 r.
8. Sprawy różne i wolne wnioski.
9. Zakończenie posiedzenia Rady.

W posiedzeniu wzięło udział 27 członków Rady.

Lista osób w załączeniu.

Ad.1.

Przewodniczący Rady Zdzisław Kureczyński otworzył posiedzenie Rady i przywitał obecnych.

Ad.2

Uczestnicy przyjęli porządek obrad Rady.

Ad.3

Po poprzednim posiedzeniu, kilku członków zgłosiło uwagi, zarówno redakcyjne, jak i merytoryczne do zaproponowanych uchwał nr 7 i nr 8, które zostały uwzględnione

Państwowa Rada Geodezyjna i Kartograficzna

i rozesłane do członków PRGiK do konsultacji. Przewodniczący Rady omówił wprowadzone zmiany. Rozpoczęła się dyskusja, którą zakończył wniosek formalny prof. Janusza Walo o przystąpienie do głosowania nad ww. uchwałami. Wyniki głosowania: Uchwała 7: na tak było 20 głosów; na nie 4; wstrzymujących się 3. Jeden członek - Wojciech Dyakowski zgłosił votum separatum; Uchwała nr 8: na tak 22 głosów; na nie 4; wstrzymujących się 1.

Ad.4 i Ad.5

Wprowadzenie do dyskusji zaprezentował Główny Geodeta Kraju Waldemar Izdebski, który mówił o działaniach podejmowanych w okresie pandemii przez GUGiK, przyczyniających się do łatwiejszego dostępu do danych przestrzennych. Zwrócił uwagę na aktualnie trwające prace legislacyjne dotyczące rozporządzeń. Łącznie jest to 7 aktów wykonawczych. Wskazał na ułatwienie, jakim jest możliwość składania przez geodetów oświadczeń o pozytywnym wyniku weryfikacji, co zastępuje urzędową klauzulę. W okresie pandemii zwiększyła się także jakość i forma udostępnianych danych w serwisie geoportal.gov.pl

Następnie punkt widzenia ze strony wykonawców przedstawił Robert Rachwał, który zwrócił uwagę na problemy przedsiębiorców w realizacji działań projektowych w związku z wprowadzanymi obostrzeniami wskazując m.in. na nieobecność pracowników i problemy z wchodzeniem na teren nieruchomości. Przekazał, że praca zdalna obniża wydajność pracy na stanowisku o ok. 30%. Z kolei Krzysztof Szczepanik wskazał na niedogodności które pojawiły się pomiędzy wykonawcami prac geodezyjnych a pracą urzędów. Zauważył, że w porównaniu do innych branż wykonawcy nie mogli zwykle przejść na pracę zdalną. Robert Cieszyński, jako przedstawiciel administracji opisał, jak wyglądała praca urzędów w dobie pandemii. Część pracowników pracowała zdalnie lub w systemie zmianowym, ograniczono bezpośredni kontakt z petentami. Zauważalnie zwiększyło się korzystanie z e-usług.

W dyskusji zabrał głos Przewodniczący Rady prof. Zdzisław Kurczyński. Mówił, że pomimo ciężkiego okresu pandemii można też zauważyć pozytywy, które zostaną z nami na dłużej, tj. wzrost informatyzacji społeczeństwa i częstsze korzystanie ze spotkań wirtualnych. Z kolei Zbigniew Malinowski zwrócił uwagę, że społeczeństwo przekonało się do korzystania z możliwości technologicznych, w tym z podpisu elektronicznego.

Ad. 6.

Przyjęto sprawozdanie z działalności PRGiK w roku 2020. Głosowano: za przyjęciem 21 osób, wstrzymały się 2.

Ad. 7.

Przyjęto protokół ustaleń z posiedzenia PRGiK w dniu 11 marca 2021 r. Wynik głosowania: za głosowało 21, wstrzymała się 1 osoba.

Ad. 8 i 9

Przewodniczący przypomniał, że tematem wiodącym następnego posiedzenia Rady jest: *Rola stowarzyszeń geodezyjnych, a ewentualność utworzenia samorządu zawodowego w branży geodezyjnej*. Wystąpienia w formie wstępu do dyskusji zadeklarowali się przygotować: Hanna Mierzwia, Robert Rachwał, Krzysztof Szczepanik, Andrzej Żylis. Ustalono datę następnego posiedzenia Rady na 9 września 2021 r.

Państwowa Rada Geodezyjna i Kartograficzna

Na tym Przewodniczący zamknął posiedzenie Rady.

Załączniki:

1. Lista uczestników posiedzenia.
2. Uchwała nr 7/2021 w sprawie proponowanych zmian legislacyjnych w obszarze geodezji i kartografii.
3. Uchwała nr 8/2021 w sprawie rekomendacji podjęcia działań wspierających pozyskanie środków unijnych w kolejnym okresie finansowania w latach 2021-2027.
4. Sprawozdanie z działalności PRGiK za rok 2020.

Przewodniczący
Państwowej Rady
Geodezyjnej i Kartograficznej

Prof. dr hab. Zdzisław Kurczyński

Państwowa Rada Geodezyjna i Kartograficzna

Sprawozdanie z działalności Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej za rok 2020

W 2020 roku Państwowa Rada Geodezyjna i Kartograficzna obradowała w 27-osobowym i 34 osobowym składzie zgodnie z zarządzeniami Głównego Geodety Kraju odpowiednio, Nr17 z dnia 6 czerwca 2019 roku, oraz Nr1 z dnia 8 stycznia 2021 roku, w sprawie określenia składu osobowego Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej (Załączniki Nr 1 i Nr 2).

Odbyły się trzy posiedzenia Rady: 29 września i 3 grudnia 2020 roku, oraz 11 marca 2021 roku (przeniesione z powodu pandemii z 2020 roku). Planowane na marzec 2020 roku spotkanie zostało odwołane i przeniesione na późniejszy termin z powodu pandemii Covid-19. Kolejne spotkania odbyły się w trybie online poprzez aplikację Zoom.

Na kolejnych posiedzeniach realizowano kolejne punkty Planu Pracy PRGiK na 2020 rok, przyjętym na posiedzeniu w dniu 20.11.2019 r. (Uchwała PRGiK nr 4/2019).

Posiedzenie PRGiK w dniu 29 września 2020 r.

Tematem wiodącym posiedzenia były „Kierunki zmian legislacyjnych w przepisach z zakresu gik”. Był to pierwszy temat z punktów Planu Pracy Rady na rok 2020.

Na posiedzeniu podsumowano wprowadzone z lipcu 2020 roku zmiany w ustawie prawo geodezyjne i kartograficzne oraz omówiono przyszłe trendy zmian legislacyjnych w przyszłość. Dyskutowano także nad zawodem geodety i kartografa, klasyfikatora gruntów oraz nad działaniami związanymi ze wzmocnieniem pozycji geodety i kartografa. W dyskusji swoje stanowisko prezentowali przedstawiciele zarówno wykonawców, środowiska akademickiego jak i administracji geodezyjnej. Prezentacje przedstawili: Główny Geodeta Kraju Waldemar Izdebski, Paweł Hanus, Aleksander Danielski i Jarosław Bosy. W dyskusji zaproponowano zarys uchwały nad którą dyskusję przeniesiono na kolejne spotkanie Rady.

Państwowa Rada Geodezyjna i Kartograficzna

Posiedzenie PRGiK w dniu 3 grudnia 2020 r.

Drugie posiedzenie PRGiK rozpoczęło od kontynuacji dyskusji nad zmianami legislacyjnymi z poprzedniego posiedzenia. Prezentacje przedstawili Krzysztof Szczepanik, Paweł Hanus oraz Dorota Pawłowska-Baszak.

Tematem wiodącym posiedzenia było „Wykorzystanie środków unijnych dla realizacji statusowych zadań w obszarze gik”. Był to drugi z punktów Planu Pracy Rady na rok 2020. Wprowadzenia do dyskusji, oraz wnioski z realizacji dotychczasowych projektów i plany na najbliższe lata, przedstawił Główny Geodeta Kraju, Waldemar Izdebski. Następnie głos zabrali przedstawiciele wykonawców oraz środowiska naukowego. Prezentacje przedstawili Robert Rachwał, Krzysztof Lichończak, oraz Krzysztof Bakula. Zaproponowano uchwałę w tej sprawie.

Po dyskusji ostateczne głosowanie nad uchwałami, zarówno w sprawie zmian legislacyjnych jak i wykorzystania środków unijnych, przeniesiono na kolejne posiedzenie rady.

Posiedzenie PRGiK w dniu 11 marca 2021 (przeniesienie z powodu pandemii z roku 2020)

Trzecie spotkanie Rady odbyło się 11 marca 2021 r. Było to wynikiem trwającej od roku pandemii Covid-19 i odwołanego spotkania z marca 2020 r. Tematem przewodnim posiedzenia było „Kształcenie w zakresie geodezji i kartografii – rola uczelni w kształceniu geodetów”. Był to trzeci z punktów planu prac Rady na rok 2020, przyjętego na posiedzeniu w dniu 20 listopada 2019 r.

Przedstawiono wyniki prac zespołu kierowanego przez Janusza Walo. Prezentacje przedstawili: Janusz Walo, Jarosław Bosy, Violetta Sokoła-Szewioła, Joanna Bac-Bronowicz, Krzysztof Szczepanik i Dorota Pawłowska-Baszak.

Z uwagi na zgłoszone poprawki do uchwał z poprzednich posiedzeń Rady, głosowanie nad nimi po raz kolejny przesunięto.

W trakcie posiedzenia uchwalono Plan Pracy Rady na rok 2021. Plan ten obejmuje następujące tematy:

1. Funkcjonowanie branży geodezyjnej w warunkach stanu zagrożenia epidemicznego
- działalność gospodarcza, realizacja prac geodezyjnych, uprawnienia zawodowe.

Państwowa Rada Geodezyjna i Kartograficzna

2. Rola stowarzyszeń geodezyjnych a ewentualność samorządu zawodowego w branży geodezyjnej.
3. Analiza obecnych przepisów prawa w kontekście uwolnienia kolejnych danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i informatyzacji procesu jego prowadzenia.
4. Stan kartografii w Polsce.

Przewodniczący
Państwowej Rady
Geodezyjnej i Kartograficznej

Zdzisław Kurczyński

Załączniki:

1. Zarządzenie Nr 17 Głównego Geodety Kraju z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie określenia składu osobowego Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej.
2. Zarządzenie Nr 1 Głównego Geodety Kraju z dnia 8 stycznia 2021 r. w sprawie określenia składu osobowego Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej.
3. Protokół ustaleń z posiedzenia Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej w dniu 29 września 2020 roku.
4. Protokół ustaleń z posiedzenia Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej w dniu 3 grudnia 2020 roku.
5. Protokół ustaleń posiedzenia Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej w dniu 11 marca 2021 roku.

IV. DZIAŁ KONTAKTÓW Z CZŁONKAMI IZBY I POZOSTAŁYMI CZYTELNIKAMI BIULETYNU.

Zapraszamy wszystkich czytelników do przesyłania tematów, które chcecie Państwo poruszyć w naszym Biuletynie. Każdą sprawą postaramy się zająć, jeśli tylko będzie ona w zasięgu naszego Statutu i naszych kompetencji.

V. EDUKACJA I SPRAWY ZAWODOWE

Geodezyjna Izba Gospodarcza zorganizowała w dniu 30 marca 2021 r. szkolenie online na temat: „Problemy geodezyjno-prawne w praktyce”.

W szkoleniu uczestniczyły 62 osoby. Następne tego typu szkolenie jest planowane na październik 2021 r.

ZAPROSZENIE NA SYMPOZJUM pt. „Drony, a geodezja”

Geodezyjna Izba Gospodarcza organizuje Sympozjum na temat wykorzystania dronów w geodezji, które odbędzie się w dniu 17 września 2021 r. w Łodzi w Centrum Konferencyjno-Bankietowym RUBIN przy ul. Lodowej 94.

Program Sympozjum:

od 12⁰⁰ do 13³⁰

Wykład prowadzony przez przedstawicieli firmy IWING, dane jakie można otrzymać z dronów, opracowanie tych danych i możliwości ich wykorzystania w geodezji, omówienie przepisów prawa w tej materii, dyskusja.

.

od 13³⁰ do 14³⁰ Obiad

od 14³⁰ do 15⁰⁰

Wykład prowadzony przez przedstawiciela firmy Akademia UAV, egzaminatora ULC. Nowe przepisy lotnicze. Rodzaje sprzętu.

od 15⁰⁰ do 17⁰⁰ Pokaz sprzętu i prezentacja oprogramowania przez firmy dystrybuujące.

Na Sympozjum zapraszamy członków Izby oraz wszystkich chętnych, zainteresowanych w/w problematyką.

Udział w Sympozjum jest nieodpłatny dla członków GIG. Koszt obiadu to 49,00 zł.

Dla wszystkich pozostałych osób opłata wynosi 170,00zł, w tym obiad.

Wpłaty należy dokonać na konto: Geodezyjna Izba Gospodarcza, ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa Bank PEKAO SA Oddział Warszawie numer rachunku: 61 1240 6175 1111 0000 4574 9045 w terminie do 1 września 2021 r.

Prosimy o wypełnienie do dnia 1-09-2021 r. formularza zgłoszeniowego /kliknij w link/ Sympozjum ["Drony, a geodezja" - REJESTRACJA](#)

VI. RELACJE PRZEDSTAWICIELI REGIONALNYCH NA TEMAT BIEŻĄCYCH DZIAŁAŃ WSPIERAJĄCYCH FUNKCJONOWANIE FIRM GEODEZYJNYCH.

Niestety, informacje na ten temat nie wpłynęły. Cały czas bardzo prosimy o aktywność w tych sprawach.

VII. WSPÓŁPRACA ORGANÓW GIG Z ADMINISTRACJĄ RZĄDOWĄ I ADMINISTRACJĄ SAMORZĄDOWĄ.

Geodezyjna Izba Gospodarcza przedłożyła Głównemu Geodecie Kraju uwagi do projektów rozporządzeń:

- w dniu 22 marca 2021 r. uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych;

- 21 maja 2021 r. uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie ewidencji gruntów i budynków;

- 9 czerwca 2021 r. uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu.

Treść uwag przedstawiamy poniżej:

LP	JEDNOSTKA REDAKCYJNA, DO KTÓREJ WNOSZONE SĄ UWAGI	PROJEKTOWANA ZMIANA	TREŚĆ UWAGI I UZASADNIENIE	PROPOZYCJA ZMIAN
1.	§ 2. Pkt 2 projektu Rozporządzenia	<i>§ 2 Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o: 2) punkcie osnowy – rozumie się przez to punkt w terenie, oznaczony odpowiednim znakiem, dla którego wyznaczono współrzędne w państwowym systemie odniesień przestrzennych oraz ewentualnie wielkość fizyczną charakterystyczną dla określonego rodzaju osnowy;</i>	Z definicji punktu osnowy usunięto zapis o dokładności wyznaczenia współrzędnych i wielkości fizycznych, niepowtarzalności numeru, oznaczeniu znakiem geodezyjnym oraz o tym, że dane o punkcie mają być umieszczone w zasobie przez organ. Ponadto użycie słowa „ewentualnie” jest niewskazane. Czytając wprost projektowany przepis oznacza to, że punktem osnowy może być dowolny punkt w terenie, który ma współrzędne z dowolną dokładnością, również zamarkowany (np. zaznaczony krzyżem na piasku). Proponuje się powrót do pierwotnego brzmienia definicji, ewentualnie pomniejszonej o informację o sporządzeniu opisu topograficznego.	Proponuje się odwołanie do definicji punktu osnowy zawartej w definicji osnowy geodezyjnej z art. 2 ust. 4 Prawo Geodezyjne i Kartograficzne: „osnowach geodezyjnych – rozumie się przez to usystematyzowane zbiory jednoznacznie identyfikowalnych punktów, które zostały oznaczone w terenie znakami geodezyjnymi oraz których położenie wyznaczone zostało w państwowym systemie odniesień przestrzennych w sposób właściwy dla danego rodzaju osnowy i umożliwiający określenie dokładności tego wyznaczenia”
2.	§ 2. Pkt 3 projektu Rozporządzenia	<i>§ 2 Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o: 3) wysokości normalnej – rozumie się przez to iloraz liczby geopotencjalnej przez przeciętną wartość przyspieszenia normalnego siły ciężkości na elipsoidzie odniesienia;</i>	Definicja pochodzi z Rozporządzenia ws. państwowego systemu odniesień przestrzennych. Wydaje się, że nie ma konieczności jej powtarzania.	Proponuje się usunięcie tej definicji lub zdefiniowanie jak w rozporządzeniu ws. państwowego systemu odniesień przestrzennych §8pkt2i3.
3.	§ 5 projektu Rozporządzenia	<i>§ 5. Punkty osnów stabilizuje się w terenie znakami w sposób zapewniający ich wieloletnią trwałość oraz możliwość wykorzystywania do pomiarów. Znak może pełnić funkcję punktu osnowy dla więcej niż jednego rodzaju osnowy.</i>	Paragraf ten jest jak najbardziej słuszny, jednak w projektowanym Rozporządzeniu zlikwidowano definicję punktu osnowy wielofunkcyjnej, łącznie z przepisami umożliwiającymi umieszczenie tej informacji w odpowiedniej bazie danych. Usunięto również zapisy definiujące zespół znaków i punkt ekscentryczny (podczas gdy są one dozwolone – niespójność wewnętrzna przepisów) Proponuje się uzupełnienie przepisów o atrybut określający przynależność danego punktu do różnych rodzajów osnowy (np. szczegółowej poziomej i wysokościowej) przy spełnieniu określonych przepisami wymagań dokładnościowych – w tym przywrócenie definicji punktu osnowy wielofunkcyjnej (szczególnie w przypadku osnów szczegółowych przydatne są do nawiązań pomiarów kontrolnych technikami RTN w pracach geodezyjnych realizowanych na podstawie odrębnych przepisów) oraz uzupełnienie § 5 o definicję punktów ekscentrycznych.	Proponuje się dodanie definicji osnowy wielofunkcyjnej – rozumie się przez to osnowę, której punkty spełniają jednocześnie kryteria określone dla co najmniej dwóch rodzajów osnowy oraz określenie, że Punkt osnowy może mieć trwale stabilizowane punkty ekscentryczne, które zalicza się do tej samej klasy osnowy.
4.	§ 7 projektu Rozporządzenia	<i>§ 7. 1. Podstawowe osnowy geodezyjne, grawimetryczne i magnetyczne klasyfikuje się zgodnie z rodzajami osnów, jako: 1) podstawowa osnowa geodezyjna pozioma; 2) podstawowa osnowa geodezyjna wysokościowa; 3) osnowa grawimetryczna; 4) osnowa magnetyczna</i>	Uwaga redakcyjna do proponowanych nazw podstawowej osnowy geodezyjnej – zdecydowanie bardziej naturalnie brzmi dotychczasowa nomenklatura „podstawowa pozioma osnowa geodezyjna” i „podstawowa wysokościowa osnowa geodezyjna”. Proponowana zmiana jest bezzasadna i niezgodna z regułami języka polskiego (najpierw określenia, a potem wyraz określany - https://sjp.pwn.pl/poradnia/haslo/szykprzymiotnikow;12630.html).	Proponuje się pozostawienie dotychczasowej nomenklatury - podstawowa pozioma osnowa geodezyjna i podstawowa wysokościowa osnowa geodezyjna.

5.	§ 8 projektu Rozporządzenia	§ 8. 1. Punkty osnów fundamentalnych, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt 1, przenoszą na obszar Rzeczypospolitej Polskiej europejskie układy odniesienia odpowiednie dla danego rodzaju osnowy. 2. Punkty osnów bazowych, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt 2, rozmieszczone równomiernie na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, realizują układy odniesienia odpowiednie dla danego rodzaju osnowy.	Zapis w projektowanym kształcie nie uwzględnia przepisów o państwowym systemie odniesień przestrzennych. Przed wszystkim obecnie każdy z krajów, w tym Polska, <u>samodzielnie</u> definiuje system odniesień przestrzennych, spójny z zaleceniami IAG. W przepisach powinno zatem się znaleźć odniesienie do obowiązujących norm prawnych, a nie ogólnych definicji. Czytając wprost przepis: czy to może oznaczać, że punkty osnowy podstawowej przenoszą i realizują układy odniesienia z terenu Niemiec, Czech czy Litwy lub Holandii? Nie, przenoszą i realizują układy określone zapisami obowiązującymi na terenie Polski w Rozporządzeniu ws. państwowego systemu odniesień przestrzennych.	Proponuje się powrót do definicji obecnie obowiązującej. § 8. 1. Podstawowe fundamentalne osnowy geodezyjną, grawimetryczną i magnetyczną stanowią punkty wyznaczone w sieciach o najwyższej dokładności, które przenoszą na obszar kraju: 1) w przypadku osnowy geodezyjnej – geodezyjny układ odniesienia i układ wysokości, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, zwanej dalej „ustawą”; 2) w przypadku osnowy grawimetrycznej – europejski grawimetryczny układ odniesienia, określony przez jednolitą europejską sieć grawimetryczną, którego fizyczną realizacją na obszarze kraju są punkty absolutne, na których pomiary przyspieszenia siły ciężkości Ziemi zostały wykonane grawimetrami absolutnymi, które uczestniczyły co najmniej w dwóch międzynarodowych kampaniach porównawczych; 3) w przypadku osnowy magnetycznej – europejski magnetyczny układ odniesienia, określony przez sieć obserwatoriów magnetycznych w Europie, którego fizyczną realizacją na obszarze kraju są magnetyczne punkty wiekowe, na których pomiary wartości elementów pola magnetycznego Ziemi zostały odniesione do wartości określonych w obserwatorium magnetycznym. 2. Podstawowe bazowe osnowy geodezyjną, grawimetryczną i magnetyczną stanowią punkty wyznaczone w sieciach o najwyższej dokładności, rozmieszczone równomiernie na obszarze całego kraju, realizujące na tym obszarze układy odniesienia, o których mowa w ust. 1.
----	-----------------------------	---	---	--

LP	JEDNOSTKA REDAKCYJNA, DO KTÓREJ WNOZONE SĄ UWAGI	PROJEKTOWANA ZMIANA	TREŚĆ UWAGI I UZASADNIENIE	PROPOZYCJA ZMIAN
6.	§ 15 projektu Rozporządzenia	15. 1. W bazie danych państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych gromadzi się dane dotyczące punktów odpowiednich osnów oraz zbiory obserwacji wykonanych w celu wyznaczenia wartości charakterystycznych dla tych punktów wraz z wynikami ich opracowania. 2. W bazie danych szczegółowych osnów geodezyjnych gromadzi się dane dotyczące punktów odpowiednich osnów oraz zbiory obserwacji wykonanych w celu wyznaczenia współrzędnych dla tych punktów wraz z wynikami ich opracowania.	Projekt Rozporządzenia wymaga gromadzenia zbiorów obserwacji wykonanych w celu wyznaczenia współrzędnych punktów wraz z wynikami opracowania, nie określając jednak w jakiej formie: załączonego operatu lub jego fragmentu dot. obliczeń czy wprowadzenia konkretnych obserwacji dla poszczególnych punktów. Takie niedookreślenie powodować będzie dalsze rozbieżności w interpretacji zapisów. Ponadto niespójne jest używanie określeń współrzędne – czasem jako „współrzędne poziome”(geometria pozioma), a czasem jako „współrzędne poziome i wysokościowe”(geometria pozioma i atrybut wysokość). Czytając wprost: do BDSOG należy wprowadzić jedynie obserwacje dot. wyznaczenia współrzędnych, a nie wysokości. Gromadzenie zbiorów obserwacji ma sens jedynie gromadząc je w grupach w jakich powstały . Wyrównanie sprawia, że wszystkie wyniki obserwacji w danej grupie są ze sobą skorelowane i wyrywanie z kontekstu obserwacji jednego punktu nie ma sensu. W bazie danych punkt powinien mieć odniesienie do właśnie takiej grupy (fragmentu operatu).	

7.	§ 16 projektu Rozporządzenia	§ 16. 1. Dane dotyczące punktów osnów gromadzone w bazie danych, o której mowa w §15 ust. 1, obejmują co najmniej: 1) numer; 2) współrzędne geodezyjne (B, L) oraz wysokość geodezyjną (h) jeżeli została wyznaczona; 3) współrzędne płaskie prostokątne w układzie PL-1992 (x, y) oraz wysokość normalną (H) jeżeli została wyznaczona; 4) opisy topograficzne; 5) typ stabilizacji; 6) stan znaku; 7) błędy średnie współrzędnych po wyrównaniu – w przypadku osnowy geodezyjnej; 8) wartość przyspieszenia siły ciężkości – w przypadku osnowy grawimetrycznej; 9) wartości elementów pola magnetycznego Ziemi – w przypadku osnowy magnetycznej. 2. Dane dotyczące punktów osnów gromadzone w bazie danych, o której mowa w § 15 ust. 2, obejmują co najmniej: 1) numer; 2) współrzędne płaskie prostokątne w układzie PL-2000 (x, y) oraz wysokość normalną (H) jeżeli została wyznaczona; 3) opisy topograficzne; 4) typ stabilizacji; 5) stan znaku; 6) błędy średnie współrzędnych po wyrównaniu.	- Kolejny przykład niespójności w określeniu współrzędne – czy w pkt. 2 ppkt. 6 chodzi też o błędy średnie wysokości? Czy tylko współrzędnych? Jeśli tylko współrzędnych, to w BDSOG błąd średni wysokości jest niewymagany. - Dla punktów osnowy podstawowej wyznaczone będą współrzędne w układzie PL-1992 i PL-GRS80h (chyba, bo tu ponownie nie nawiązano do Rozporządzenia ws. państwowego systemu odniesień przestrzennych, określając układ współrzędnych jako współrzędne geodezyjne) – natomiast współrzędne osnowy szczegółowej tylko w PL-2000, zatem powstanie rozbieżność i utrudnienie dla wykonawców prac geodezyjnych realizowanych w układzie PL-2000 i konieczność transformacji osnowy podstawowej (niekoniecznie dokładnych). To tak jakby wysokości przedstawiać w różnych układach wysokościowych dla różnych kategorii osnów. - W rozporządzeniu nie określono, w jakim układzie odniesienia należy przechowywać dane.	Jeżeli jest w rozporządzeniu wymieniony jakikolwiek układ prostokątny lub wysokościowy i posłużono się jego nazwą, należy stosować nazwy zgodne ze słownikami z rozporządzenia ws. państwowego systemu odniesień przestrzennych to jest: PL_ETRF89-GRS80H PL_ETRF2000-GRS80H PL_ETRF2000-GRS80h PL_ETRF2000-XYZ PL_EVRF2007-NH PL_KRON86-NH PL_ETRF89-LAEA PL_ETRF89-LCC PL_ETRF89-UTM PL_ETRF89-1992 PL_ETRF89-2000 PL_ETRF2000-LAEA PL_ETRF2000-LCC PL_ETRF2000-UTM PL_ETRF2000-1992 PL_ETRF2000-2000 Ewentualnie należy używać określenia „w obowiązującym układzie odniesień przestrzennych
8.	§ 17 projektu Rozporządzenia	§ 17. Tworzenie i aktualizację baz danych, o których mowa w § 15 ust. 1 i 2, realizuje się na podstawie geodezyjnej dokumentacji technicznej, o której mowa w § 4, a także dokumentacji geodezyjnej będącej w posiadaniu właściwego organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej. Aktualizacja może być realizowana także na podstawie informacji o stanie znaku geodezyjnego, grawimetrycznego lub magnetycznego sprawdzonej przez właściwy organ.	Zaproponowane w § 17 możliwości aktualizacji BDSOG i PRPOG są niespójne z §3 projektu Rozporządzenia (Prace geodezyjne dotyczące zakładania lub utrzymania osnów realizuje się pod kierownictwem osób posiadających uprawnienia zawodowe w zakresie o którym mowa w art. 43 pkt 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.)	Proponuje się uzupełnienie § 17 o odniesienie do ww. paragrafu §3.

LP	JEDNOSTKA REDAKCYJNA, DO KTÓREJ WNO SZONE SĄ UWAGI	PROJEKTOWANA ZMIANA	TREŚĆ UWAGI I UZASADNIENIE	PROPOZYCJA ZMIAN
9.	§ 20-21 projektu Rozporządzenia	§ 20. Bazy danych podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów stają się bazami danych, o których mowa w § 15 ust. 1, z zachowaniem dotychczasowej numeracji punktów. § 21. Bazy danych szczegółowych osnów geodezyjnych utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów stają się bazami danych, o których mowa w § 15 ust. 2, z zachowaniem dotychczasowej numeracji punktów.	Opisane w „przepisach końcowych i przejściowych” rozwiązania wprowadzą chaos w prowadzonych przez Służbę GiK bazach dotyczących osnów. W bazach funkcjonować będą punkty o numeracji zgodnej z różnymi aktami prawnymi, w tym nieobowiązującymi. Ponadto tak częsta zmiana sposobu numeracji punktów powoduje utratę zaufania do wiarygodności Służby GiK, naraża na dodatkowe koszty Służbę i powoduje istotne utrudnienia w pracach geodezyjnych (w szczególności dotyczących modernizacji ewidencji gruntów i budynków, gdzie często trzeba odnaleźć materiały źródłowe dotyczące osnowy, na którą mierzone były punkty graniczne). Bazy danych mogą się stać nowymi bazami , ale po odpowiednim ich dostosowaniu – liczne zmiany np. w typach punktów, numeracji będą powodować niezgodności i brak możliwości walidacji.	Proponuje się odstąpienie od zmian w regulacjach dotyczących numeracji punktów, jako powodujących jedynie wzrost kosztów prowadzenia baz danych.

10.	Pkt. 1 rozdz. 1 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	Zagęszczenie punktów podstawowych osnów geodezyjnych, <table><tr><th rowspan="2">Klasa osnowy</th><th colspan="4">Zagęszczenie punktów:</th></tr><tr><th>podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej</th><th>podstawowej osnowy geodezyjnej wysokościowej</th><th>osnowy grawimetrycznej</th><th>osnowy magnetycznej</th></tr><tr><td>Fundamentalna</td><td>1 pkt/5000 km²</td><td>1pkt/1 000 km²</td><td>1pkt/15 000 km²</td><td>1pkt/20 000 km²</td></tr><tr><td>Bazowa¹⁾</td><td>1pkt/500 km²</td><td>1pkt/20 km²</td><td>1pkt/2500 km²</td><td>1pkt/750 km²</td></tr></table> ¹⁾ Łącznie z punktami osnowy fundamentalnej grawimetrycznych i magnetycznych	Klasa osnowy	Zagęszczenie punktów:				podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej	podstawowej osnowy geodezyjnej wysokościowej	osnowy grawimetrycznej	osnowy magnetycznej	Fundamentalna	1 pkt/5000 km²	1pkt/1 000 km²	1pkt/15 000 km²	1pkt/20 000 km²	Bazowa ¹⁾	1pkt/500 km²	1pkt/20 km²	1pkt/2500 km²	1pkt/750 km²	Opisane tu zagęszczenie punktów osnowy podstawowej w przypadku: • Poziomej fundamentalnej osnowy – zmniejszone z 1pkt/20000km2 do 1pkt/5000km2 poprzez włączenie do niej punktów ASG-EUPOS • Poziomej bazowej osnowy – zwiększone dziesięciokrotnie z 1pkt/50km2 do 1pkt/500km2, podczas gdy w rzeczywistości jest to ok. 1 pkt/1 arkusz mapy 1:10000 – w rezultacie to będzie 1 pkt na 10 arkuszy (mniej więcej 1pkt na gminę , powiat) • Wysokościowej fundamentalnej osnowy – 1 pkt / 1000 km2, dotychczas nieregulowane • Wysokościowej bazowej osnowy – 1 pkt/20 km2 – dotychczas nieregulowane, ale średnio jest to 1 pkt/10-12 km2 W przypadku osnowy wysokościowej regulowanie zagęszczeniem powierzchniowym jest bezzasadne, gdyż punkty ułożone są w linii niwelacyjne i ich rozmieszczenie jest uwarunkowane lokalizacją tych linii i parametrami technicznymi ich pomiaru. Zbyt małe zagęszczenie punktów osnowy podstawowej może spowodować trudności w nawiązywaniu osnów szczegółowych. Podstawową osnowę fundamentalną należy rozpatrywać w skali kraju, podstawową osnowę bazową w skali województwa, a osnowę szczegółową w skali powiatu lub gminy. Patrząc w ten sposób może okazać się, że ilość podstawowej osnowy poziomej na terenie średniego powiatu są 2 punkty – oby one nadawały się do nawiązania GNSS. Reperów podstawowych na terenie średniej wielkości powiatu ok 50, z tego np. 10 zniszczonych, 10 obudowanych i tylko 2-3 nadają się do nawiązania bezpośredniego niwelacji satelitarnej.	Proponuje się co najmniej zrewidowanie wymagań dotyczących zagęszczenia punktów podstawowej osnowy geodezyjnej, a najlepiej ich usunięcie.
Klasa osnowy	Zagęszczenie punktów:																						
	podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej	podstawowej osnowy geodezyjnej wysokościowej	osnowy grawimetrycznej	osnowy magnetycznej																			
Fundamentalna	1 pkt/5000 km²	1pkt/1 000 km²	1pkt/15 000 km²	1pkt/20 000 km²																			
Bazowa ¹⁾	1pkt/500 km²	1pkt/20 km²	1pkt/2500 km²	1pkt/750 km²																			
11.	Pkt. 3 rozdz. 1 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	<table><tr><th rowspan="2"></th><th colspan="2">Zagęszczenie punktów osnowy²⁾:</th></tr><tr><th>dla osnowy poziomej</th><th>dla osnowy wysokościowej</th></tr><tr><td>Teren istniejącej lub projektowanej zwartej zabudowy</td><td>1 pkt/0,2 km²</td><td>1 pkt/2 km²</td></tr><tr><td>Pozostałe tereny</td><td>1 pkt/1 km²</td><td>1 pkt/2 km²</td></tr></table> ²⁾ Łącznie z punktami osnowy podstawowej Zagęszczenie punktów szczegółowej osnowy geodezyjnej		Zagęszczenie punktów osnowy ²⁾ :		dla osnowy poziomej	dla osnowy wysokościowej	Teren istniejącej lub projektowanej zwartej zabudowy	1 pkt/0,2 km²	1 pkt/2 km²	Pozostałe tereny	1 pkt/1 km²	1 pkt/2 km²	Opisane tu zagęszczenie punktów osnowy szczegółowej w przypadku osnowy wysokościowej – 1pkt/2 km2 niezależnie od specyfiki terenu jest zbyt restrykcyjne. Konieczność zakładania punktów osnowy wysokościowej np. na rozległych terenach leśnych lub rolnych jest bezzasadne, powinno być dostosowane do potrzeb wynikających z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a nie przymusem ze względu na powierzchnię – co powodować będzie dodatkowe koszty zakładania osnów szczegółowych.	Proponuje się usunięcie zapisów dotyczących zagęszczenia punktów szczegółowej osnowy wysokościowej i powrót do zapisu z aktualnego Rozporządzenia: „Stopień zagęszczenia punktów jest zróżnicowany w zależności od stopnia zurbanizowania terenu, większy na terenach zabudowanych lub przeznaczonych pod inwestycje, a mniejszy na terenach rolnych i leśnych, przy czym przeznaczenie terenu określa się na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego”								
	Zagęszczenie punktów osnowy ²⁾ :																						
	dla osnowy poziomej	dla osnowy wysokościowej																					
Teren istniejącej lub projektowanej zwartej zabudowy	1 pkt/0,2 km²	1 pkt/2 km²																					
Pozostałe tereny	1 pkt/1 km²	1 pkt/2 km²																					

LP	JEDNOSTKA REDAKCYJNA, DO KTÓREJ WNOSZONE SĄ UWAGI	PROJEKTOWANA ZMIANA	TREŚĆ UWAGI I UZASADNIENIE	PROPOZYCJA ZMIAN																								
12.	Pkt. 4 rozdz. 1 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	<table><tr><th>Kod</th><th>Typ znaku</th><th>Szczegółowy opis typu znaku</th></tr><tr><td>1</td><td>Naziemny</td><td>Znak z trwałego materiału stabilizowany bezpośrednio w gruncie lub na litym podłożu</td></tr><tr><td>2</td><td>Naziemny z częścią podziemną</td><td>Znak z trwałego materiału stabilizowany w gruncie, zawierający elementy podziemne umieszczone centrycznie pod znakiem naziemnym</td></tr><tr><td>3</td><td>Podziemny</td><td>Znak stabilizowany jedynie pod powierzchnią ziemi</td></tr><tr><td>4</td><td>Ścienny</td><td>Znak na ścianie budynku</td></tr><tr><td>5</td><td>Na budowli</td><td>Znak zakładany na elementach stałych budowli np. trwale osadzony bolec, śruba, maszt anteny stacji referencyjnej</td></tr><tr><td>6</td><td>Element budowli</td><td>Element budowli stałej np. podstawa krzyża lub środek galki na wieżach budowli</td></tr><tr><td>7</td><td>Znak specjalny</td><td>Pozostałe typy znaków</td></tr></table> Typy stabilizacji punktów osnowy	Kod	Typ znaku	Szczegółowy opis typu znaku	1	Naziemny	Znak z trwałego materiału stabilizowany bezpośrednio w gruncie lub na litym podłożu	2	Naziemny z częścią podziemną	Znak z trwałego materiału stabilizowany w gruncie, zawierający elementy podziemne umieszczone centrycznie pod znakiem naziemnym	3	Podziemny	Znak stabilizowany jedynie pod powierzchnią ziemi	4	Ścienny	Znak na ścianie budynku	5	Na budowli	Znak zakładany na elementach stałych budowli np. trwale osadzony bolec, śruba, maszt anteny stacji referencyjnej	6	Element budowli	Element budowli stałej np. podstawa krzyża lub środek galki na wieżach budowli	7	Znak specjalny	Pozostałe typy znaków	Zmiana ogranicza się tu do usunięcia dwóch rzadko używanych typów znaków (blok betonowy i słup obserwacyjny) i typu: Znak jednopoziomowy stabilizowany w litym podłożu oraz pomieszczenia kolejności typów znaków i ich dotychczasowych kodów. Dotychczasowa nomenklatura była zasadna i już uogólniona w porównaniu do wytycznych G1.9. Nie ma potrzeby jej dalszego uogólniania, zmiany są „na pokaz”, a dotychczasowe typy dobrze się sprawdzały w codziennej obsłudze baz osnów. Ponadto w propozycji projektu Rozporządzenia opisy typów znaków są bardzo lakoniczne – znak na ścianie budynku może być interpretowany nie jako „bolec metalowy w ścianie - reper” lecz na przykład znak zamarkowany farbą na ścianie.	Proponuje się zachowanie typów stabilizacji znaków wg tab. 1 obowiązującego aktualnie standardu. Przede wszystkim istotne jest tu odróżnienie znaków jednopoziomowych gruntowych (dot. typ 4 – słup betonowy bez podcentru) i znaków jednopoziomowych stabilizowanych w litym podłożu (dot. typ 2 – bolec metalowy) oraz sprecyzowanie opisów typów znaków.
Kod	Typ znaku	Szczegółowy opis typu znaku																										
1	Naziemny	Znak z trwałego materiału stabilizowany bezpośrednio w gruncie lub na litym podłożu																										
2	Naziemny z częścią podziemną	Znak z trwałego materiału stabilizowany w gruncie, zawierający elementy podziemne umieszczone centrycznie pod znakiem naziemnym																										
3	Podziemny	Znak stabilizowany jedynie pod powierzchnią ziemi																										
4	Ścienny	Znak na ścianie budynku																										
5	Na budowli	Znak zakładany na elementach stałych budowli np. trwale osadzony bolec, śruba, maszt anteny stacji referencyjnej																										
6	Element budowli	Element budowli stałej np. podstawa krzyża lub środek galki na wieżach budowli																										
7	Znak specjalny	Pozostałe typy znaków																										
13.	Pkt. 5 rozdz. 1 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	<table><tr><th>Kod</th><th>Stan znaku</th></tr><tr><td>1</td><td>Dobry</td></tr><tr><td>2</td><td>Uszkodzony</td></tr><tr><td>3</td><td>Zniszczony</td></tr></table> Oznaczenia stanu znaku	Kod	Stan znaku	1	Dobry	2	Uszkodzony	3	Zniszczony	Nie uwzględniono tu możliwości braku danych na temat istnienia punktu. Szczególnie w przypadku punktów istniejących w bazie danych od dawna, a nie posiadających w miarę aktualnych informacji o stanie stabilizacji (z ostatnich 10-20lat). Zasadne byłoby tu dodanie kodu „0 – brak danych”. Poza tym dawniej była jeszcze kategoria punkty „niepełnowartościowe”, przydatna przede wszystkim w przypadku osnów wysokościowych. Przykładowo – jaki stan należy oznaczyć w przypadku reperów obudowanych ociepleniem (znajdujące się w otworze), one są dobre, uszkodzone czy zniszczone? W każdym razie przydatność pomiarowa jest bardzo ograniczona..	Proponuje się dodatnie kodu 0 – brak danych oraz ewentualną zmianę stanu uszkodzony na niepełnowartościowy.																
Kod	Stan znaku																											
1	Dobry																											
2	Uszkodzony																											
3	Zniszczony																											

14.	Pkt. 1-2 rozdz. 2 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	1. <i>Klasę fundamentalną podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej tworzą punkty włączone do sieci stacji referencyjnych systemu ASG-EUPOS, których średni błąd położenia poziomego nie przekracza 0,01 m oraz średni błąd wysokości geodezyjnej nie przekracza 0,02 m. Błąd wysokości normalnej nie powinien przekraczać 0,01 m w nawiązaniu do podstawowej osnowy geodezyjnej wysokościowej.</i> 2. <i>Klasę bazową podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej tworzą punkty, których średni błąd położenia poziomego punktu nie przekracza 0,02 m oraz średni błąd wysokości geodezyjnej tego punktu nie przekracza 0,02 m, względem klasy fundamentalnej podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej. Błąd wysokości normalnej nie powinien przekraczać 0,05 m w nawiązaniu do geodezyjnej osnowy wysokościowej.</i>	Dotychczas do klasy fundamentalnej należały jedynie punkty EPN, spełniające kryteria ustalone przez podkomisję EUREF, a do klasy bazowej: punkty sieci EUREF-POL, punkty sieci POLREF, punkty główne oraz punkty rozwinięcia krajowej sieci EUVN, stacje referencyjne systemu ASG-EUPOS oraz punkty sieci astronomiczno-geodezyjnej SAG i sieci wypełniającej SW. Obecnie wszystkie stacje sieci ASG-EUPOS proponuje się włączyć do klasy fundamentalnej – stąd też pytanie: jaka jest podstawa podwyższenia klasy tych punktów? Czy zostały one zmodernizowane i dokładniej wyznaczone są ich współrzędne? Wysokości stacji ASG-EUPOS teoretycznie wyznaczone są w odniesieniu do bazowej wysokościowej osnowy geodezyjnej. Jednak wysokości tych punktów są niestabilne (wyznaczane w różnych dniach mają różne wartości) – czy takie punkty powinny być osnową fundamentalną? Czy może lepiej byłoby pozostawić je w klasie punktów osnowy bazowej. Nie wszystkie punkty ASG-EUPOS przenoszą na obszar Polski europejskich układów odniesienia – tylko te włączone do sieci EPN, a zatem z zasady nie spełniają §8pkt1, natomiast wszystkie realizują układy odniesienia, spełniając §8pkt2, powinny być więc zaliczone do osnowy bazowej. Ponadto udostępniane dane obserwacyjne z tych punktów uwzględniają tylko 2 systemy satelitów GPS i GLONASS, nie uwzględniają nawet europejskiego GALILEO!	Proponuje się pozostawienie dotychczasowego podziału.
15.	Pkt. 4 rozdz. 3 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	4. <i>Klasę bazową podstawowej osnowy geodezyjnej wysokościowej tworzą: 1) punkty krajowej części sieci niwelacyjnej Europy nie włączone do klasy fundamentalnej;</i> 2) <i>punkty wyznaczone techniką precyzyjnej niwelacji geometrycznej;</i> 3) <i>punkty wyznaczone metodą niwelacji satelitarnej.</i>	Brak określonych parametrów technicznych pomiaru metodą niwelacji satelitarnej.	
16.	Pkt. 6 rozdz. 3 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	6. <i>Wyrównanie wyników pomiarów sieci niwelacji geometrycznej wykonuje się metodą najmniejszych kwadratów z uwzględnieniem poprawek: komparacyjnej, termicznej, lunisolarnej oraz poprawki normalnej.</i>	Brak określonych parametrów technicznych pomiaru metodą niwelacji satelitarnej. Ponadto projektowanych wymagań nie spełnia aktualnie podstawowa bazowa osnowa geodezyjna – wyrównana oddzielnie w poszczególnych klasach wg G2 czyli rzędowo.	
17.	Pkt. 1 rozdz. 6 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	1. <i>Szczegółową osnowę geodezyjną poziomą tworzą:</i> 1) <i>punkty zaliczone do tej osnowy na podstawie przepisów dotychczasowych,</i> 2) <i>punkty nowe, których średni błąd położenia względem punktów nawiązania po wyrównaniu jest nie większy niż 0,07 m.</i>	Projektowany zapis zawiera odniesienie do przepisów, które będą nieobowiązujące po uchwaleniu projektu tego Rozporządzenia. Ponadto jako przepisy dotychczasowe interpretować można zarówno Rozporządzenie z 2012r., jak i instrukcję G1 czy BIII. Sztucznie, na siłę skrócona jest tu objętość aktu prawnego.	

LP	JEDNOSTKA REDAKCYJNA, DO KTÓREJ WNOSZONE SĄ UWAGI	PROJEKTOWANA ZMIANA	TREŚĆ UWAGI I UZASADNIENIE	PROPOZYCJA ZMIAN
18.	Pkt. 7 rozdz. 6 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	7. Na terenach rolnych i leśnych dopuszcza się stabilizację znakiem naziemnym z częścią podziemną. Część podziemną stanowi płyta z trwałe oznaczonym centrem. Znak naziemny stanowi usytuowany nad płytą słup betonowy o wysokości nie mniejszej niż 0,70 m. Poszczególne części znaku powinny być oddzielone warstwą ziemi o grubości co najmniej 0,05 m.	Projektowany zapis definiuje stabilizację dwupoziomową jednoznacznie jako słup betonowy nad płytą (materiał płyty nieokreślony), uniemożliwiając stabilizację dwupoziomową np. znak metalowy nad płytą. Zwiększono również grubość warstwy ziemi oddzielającej z 3 cm do 5 cm. Tak wysoka szczegółowość tego zapisu jest nieuzasadniona.	Proponuje się przeredagowanie tego punktu: 7. Na terenach rolnych i leśnych dopuszcza się stabilizację znakiem naziemnym z częścią podziemną. Część naziemna i podziemna powinna posiadać jednoznacznie definiowany centr znaku. Ustawienie obu elementów znaku z dokładnością co najmniej 0.01m. Część podziemna służy odtworzeniu położenia części naziemnej w wypadku jej uszkodzenia.
19.	Pkt. 8 rozdz. 6 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	8. Poziome nawiązanie geodezyjne sieci powinno być wykonane do wszystkich punktów podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej znajdujących się na terenie opracowania. Do pomiaru i wyrównania należy włączyć punkty kontrolne tej samej klasy o znanych współrzędnych.	Projektowany zapis wprowadza niefortunne określenie „punkt kontrolny” nieznanym w tematyce osnów, lecz w badaniu przemieszczeń.	Proponuje się zastąpienie tego zapisu przez inne sformułowanie: 8. Poziome nawiązanie geodezyjne sieci powinno być wykonane do wszystkich punktów podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej znajdujących się na terenie opracowania. Do pomiaru i wyrównania należy kontrolnie włączyć sąsiednie punkty geodezyjne o znanych współrzędnych”
20.	Pkt. 9 rozdz. 6 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	9. Przy wyznaczaniu wysokości punktów szczegółowej osnowy geodezyjnej poziomej z wykorzystaniem techniki GNSS wykonuje się nawiązania wysokościowe do co najmniej czterech, rozmieszczonych równomiernie punktów wysokościowej osnowy geodezyjnej.	Zapis ogranicza możliwość wykonania nawiązania wysokościowego bezpośrednio metodą niwelacji geometrycznej. W przypadku zakładania/modernizacji pojedynczych gniazd punktów osnowy szczegółowej często bardziej efektywna i mniej kosztowne jest ich bezpośrednie zaniwelowanie do najbliższych punktów osnowy wysokościowej.	Propozycja : „... lub bezpośredniego zaniwelowania wysokości punktów „
21.	Pkt. 10 rozdz. 6 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	10. Przy pomiarze szczegółowej osnowy geodezyjnej poziomej z wykorzystaniem techniki GNSS należy uwzględnić następujące warunki techniczne: 1) pomiar powinien być przeprowadzony w nawiązaniu do co najmniej trzech punktów klasy fundamentalnej podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej; 2) pomiary geodezyjne wyznaczanych punktów należy wykonać w dwóch niezależnych sesjach pomiarowych; 3) czas trwania pojedynczej sesji pomiarowej nie powinien być krótszy niż 45 minut; 4) antenę odbiornika należy ustawić nad mierzonym punktem szczegółowej osnowy geodezyjnej poziomej z dokładnością nie mniejszą niż 0,005 m; 5) wysokość anteny odbiornika nad centrem należy określić z dokładnością nie mniejszą niż 0,002 m.	Przede wszystkim w podpunkcie 3 długość zalecanej sesji pomiarowej (pomiaru na punkcie) określona do 45 minut jest bardzo długa, odpowiada latom 90. XXw. gdy na niebie były pojedyncze satelity systemu GPS, a nie satelity wielu systemów GNSS i nie istniały wieloczęstotliwościowe odbiorniki GNSS. Obecnie wymagane dokładności możliwe są do osiągnięcia przy znacznie krótszym pomiarze statycznym, a określanie bezwzględnie długości trwania sesji powoduje drastyczny wzrost kosztów modernizacji i cofa technologie pomiarowe o wiele lat wstecz. Jest to poparte badaniami naukowymi, a wymóg 45 minut teoretycznie sprawdziłby się w pomiarach absolutnych np. PPP, a nie względnych. Tym bardziej, że wymogów takich nie opisano nawet dla osnowy podstawowej. Zamiast określać czas pomiaru być może lepiej byłoby wprowadzić wymóg stosowania co najmniej dwuczęstotliwościowych odbiorników rejestrujących sygnał z minimum dwóch systemów nawigacji satelitarnej i opracowania obserwacji z zastosowaniem produktów precyzyjnych zalecanych przez IAG (orbity, poprawki atmosferyczne)? Drugą kwestią jest wymóg wykonania pomiarów w dwóch niezależnych sesjach na wszystkich wyznaczanych punktach, a nie jak dotychczas co najmniej 1/3. Może wystarczyłoby wprowadzić zapis o tym, że większość wyznaczanych punktów powinna być mierzona dwukrotnie. Ponadto pkt. 1 pozwala nawiązanie pomiarów osnowy szczeółowej jedynie do osnowy fundamentalnej – w takim razie, jaką rolę ma pełnić osnowa bazowa? Prawdopodobnie zamysł autora był taki, aby nawiązać się do ASG-EUPOS.	Proponuje się zmienić zapis w punkcie 1 usuwając słowo fundamentalnej. Proponuje się usunąć błędny zapis o długości czasu trwania sesji pomiarowej, natomiast rozważyć wprowadzenie minimalnych wymogów sprzętowych (co najmniej dwuczęstotliwościowych odbiorników rejestrujących sygnał z minimum dwóch systemów nawigacji satelitarnej) i minimalnych wymogów opracowania obserwacji GNSS (produkty precyzyjnych zalecanych przez IAG – np. orbity, poprawki atmosferyczne, model anteny) oraz ewentualnie powrócić do zapisu o minimalnej liczbie satelitów czy kącie obciążenia horyzontu. Proponuje się powrócić do zapisu „nie mniej niż jedna trzecia wyznaczanych punktów musi posiadać obserwacje wykonane w dwóch niezależnych sesjach pomiarowych”. Proponuję też wprowadzić zapis że punkt musi mieć nie mniej niż 3 wyznaczenia a średnia ilość wyznaczeń na punkcie obserwowanym GNSS nie może być mniejsza niż 4. Wynika to z tego że niezawodność wyznaczenia punktu w pomiarach GNSS wzrasta z liością wektorów wyznaczających punkt. W celu zapewnienia kontroli pomiaru GNSS na ¼ obiektu proponuje się wykonać pomiar długości boku oraz przewyższenia na punkt sąsiedni mierzony metodą GNSS na który zaznaczono wizurę.
22.	Pkt. 12 rozdz. 6 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	12. Ścisłe wyrównanie sieci punktów szczegółowej osnowy geodezyjnej poziomej wykonuje się z wykorzystaniem odpowiednio zredukowanych wyników pomiarów geodezyjnych w następujący sposób: 1) współrzędne punktów sieci wyznaczane metodą tączącą różne techniki pomiaru, oblicza się w procesie wyrównania wyników pomiarów geodezyjnych na elipsoidzie; 2) współrzędne punktów sieci wyznaczane z wykorzystaniem techniki GNSS oblicza się w procesie wyrównania niezależnych wektorów GNSS w układzie przestrzennym; 3) współrzędne punktów sieci wyznaczane metodami klasycznymi oblicza się w procesie wyrównania wyników pomiarów geodezyjnych na płaszczyźnie odwzorowania.	Podpunkt 3 powinien zostać uzupełniony o możliwość wyrównania wyników pomiarów klasycznych również na elipsoidzie.	Proponuje się uzupełnić podpunkt 3: „współrzędne punktów sieci wyznaczane metodami klasycznymi oblicza się w procesie wyrównania wyników pomiarów geodezyjnych na płaszczyźnie odwzorowania lub elipsoidzie”

23.	Pkt. 8 rozdz. 7 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	8. Odcinki niwelacyjne mierzy się dwukrotnie: w kierunku głównym i w kierunku powrotnym tym samym kompletem sprzętu (...)	Zapis o wykonywaniu pomiarów tym samym kompletem sprzętu, przy obecnym sposobie wyrównania sieci jest bezzasadny.	Proponuje się usunięcie słów „tym samym kompletem sprzętu”.
-----	--	---	---	---

LP	JEDNOSTKA REDAKCYJNA, DO KTÓREJ WNO SZONE SĄ UWAGI	PROJEKTOWANA ZMIANA	TREŚĆ UWAGI I UZASADNIENIE	PROPOZYCJA ZMIAN
24.	Pierwszy Pkt. 9 rozdz. 7 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	9. Przy pomiarze punktów szczegółowej osnowy geodezyjnej wysokościowej zakładanych metodą niwelacji satelitarnej, należy uwzględnić: 1) warunki techniczne pomiaru, które zostały określone w Rozdziale 5 ust. 10,	Nie w rozdziale 5 a w rozdziale 6 – rozdział 5 dotyczy podstawowej osnowy magnetycznej . W Standardzie pomiędzy punktem 8 a 10 są dwa punkty 9. Należy tu wyraźnie zwrócić uwagę na to, że niwelacja satelitarna nie jest tożsama ze zwykłym wyznaczaniem wysokości metodą GNSS. Niwelacja satelitarna polega na wyznaczeniu różnicy wysokości normalnych w oparciu o pomierzoną różnicę wysokości elipsoidalnych oraz różnicę anomalii wysokości (definicja z Warunków przeliczenia do układu PL-EVRF2007-NH opracowanych przez GUGiK, analogiczna do zapisu w dotychczasowym Standardzie). Definicję tę należałoby również włączyć do zestawu definicji § 2 projektu Rozporządzenia. A z pewnością warunki niwelacji satelitarnej nie mogą być takie, jak określone w Rozdziale 5 ust. 10, które również określone zostały nieprawidłowo.	Proponuje się zdefiniowanie metody niwelacji satelitarnej w § 2 projektu Rozporządzenia, jako określanie różnic wysokości normalnych w oparciu o różnicę wysokości elipsoidalnych pomierzonego wektora uwzględniającą poprawki anomalii wysokości zgodnie z przyjętym modelem geoidy. <u>Należy poprawić oczywistą omyłkę numeracji.</u>
25.	Drugi Pkt. 9 rozdz. 7 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	9. Punkty szczegółowej osnowy geodezyjnej wysokościowej stabilizuje się wykorzystując jeden z dwóch rodzajów znaków: (...)	W Standardzie pomiędzy punktem 8 a 10 są dwa punkty 9.	Należy poprawić oczywistą omyłkę numeracji.
26.	Pkt. 2 rozdz. 8 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	2. Numeracja punktów podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej, podstawowej osnowy geodezyjnej wysokościowej, grawimetrycznej i magnetycznej odbywa się w sekcjach mapy topograficznej w układzie „1992” w skali 1:50 000 w sposób następujący: 1) pierwszy człon numeru punktu składający się z 7 znaków określa godło arkusza mapy topograficznej w układzie „1992” w skali 1:50 000, w którym punkt jest położony, z pominięciem występujących w godle myślników; 2) drugi człon numeru punktu składa się z oznaczenia rodzaju osnowy odpowiednio: a) P – punkt podstawowej osnowy geodezyjnej poziomej, b) H – punkt podstawowej osnowy geodezyjnej wysokościowej, c) G – punkt osnowy grawimetrycznej, d) M – punkt osnowy magnetycznej; 3) trzeci człon numeru punktu oznacza klasę osnowy: a) F- fundamentalna, b) B-bazowa; 4) czwarty człon numeru punktu oznacza kolejny numer punktu w ramach arkusza mapy wykorzystanego w pierwszym członie i przyjmuje wartość z zakresu 001-999; 5) piąty człon numeru punktu oznacza kolejność punktu w zespole, przy czym centr punktu oznacza się zawsze cyfrą 0.	Przed wszystkim nazwa układu niezgodna jest z Rozporządzeniem ws. państwowego systemu odniesień przestrzennych: PL-1992. Zgodnie z założeniami projektu Standardu numer punktu poziomej osnowy bazowej położony na arkuszu M-33-47-A może mieć formę: M3347APB0020, podczas gdy dotychczas miał numer np. 463102500, natomiast punkt wysokościowej osnowy bazowej położony na tym samym arkuszu może mieć formę: M3347AHB0020 (dotychczas np. 46310854). Jest to forma całkowicie nieczytelna dla wykonawcy geodezyjnego, który z jednej strony pracuje na co dzień w układzie PL-2000, a po drugie numer będzie ciągiem 12 liter i cyfr – na tym samym arkuszu punkty osnowy podstawowej poziomej i wysokościowej będą się różnić tylko jedną literką – to jest nie do rozróżnienia, a nie przewidziano nawet numeracji skróconej. Po drugie, do tej pory osnowa podstawowa nie została przenumerowana na zgodną z Rozporządzeniem z 2012r. Czy ponownie zasady numeracji osnowy podstawowej będą fikcją? Być może dotychczas wymagana przez Rozporządzenie z 2012r. numeracja również była zbyt zawiła, jednak czy to jest powód, żeby jeszcze bardziej ją komplikować?	Proponuje się pozostawienie dotychczasowej numeracji: W przypadku punktów osnowy podstawowej: 1) pierwszy człon punktu zawiera 5 cyfr określających godło arkusza w skali 1:50 000 w układzie „PL-1992”. 2) drugi, jednocyfrowy człon numeru określa rodzaj osnowy, przy czym: cyfra ”1” oznacza punkt osnowy poziomej; cyfra ”2” oznacza punkt osnowy wysokościowej; cyfra „3” oznacza punkt osnowy grawimetrycznej, cyfra „4” oznacza punkt osnowy magnetycznej, cyfra ”5” oznacza punkt osnowy wielofunkcyjnej. 3) Trzeci człon numeru punktu to trzycyfrowy identyfikator punktu, którego kolejne cyfry oznaczają odpowiednio: a. cyfry z przedziały 01-09 – punkt fundamentalnej osnowy poziomej, grawimetrycznej i magnetycznej b. cyfry z przedziału 001-009 – punkt fundamentalnej osnowy wysokościowej c. cyfry z przedziały 11-99 – punkt bazowej osnów poziomej, grawimetrycznej i magnetycznej d. cyfry z przedziału 100-999 – punkt bazowej osnowy wysokościowej e. trzecia cyfra osnowy poziomej, grawimetrycznej i magnetycznej oznacza numer kolejnego punktu w zespole (ekscentra), przy czym centr punktu oznacza się zawsze cyfrą 0

LP	JEDNOSTKA REDAKCYJNA, DO KTÓREJ WNOSZONE SĄ UWAGI	PROJEKTOWANA ZMIANA	TREŚĆ UWAGI I UZASADNIENIE	PROPOZYCJA ZMIAN
27.	Pkt. 3 rozdz. 8 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	3. Numeracja punktów szczegółowej osnowy geodezyjnej odbywa się w sekcjach mapy topograficznej w układzie „1992” w skali 1:10 000 w sposób następujący: 1) pierwszy człon numeru punktu składający się z 9 znaków określa godło arkusza mapy topograficznej w układzie „1992” w skali 1:10 000, w którym punkt jest położony, z pominięciem występujących w godle myślników. 2) drugi człon numeru punktu składa się z oznaczenia osnowy odpowiednio: a) SP – dla punktów szczegółowej osnowy geodezyjnej poziomej, b) SH – dla punktów szczegółowej osnowy geodezyjnej wysokościowej; 3) trzeci człon numeru punktu oznacza kolejny numer punktu w ramach arkusza mapy wykorzystanego w pierwszym członie i przyjmuje wartość z zakresu 001-999. 4) czwarty człon numeru punktu oznacza kolejność punktu w zespole, przy czym centr punktu oznacza się zawsze cyfrą 0.	Przed wszystkim nazwa układu niezgodna jest z Rozporządzeniem ws. państwowego systemu odniesień przestrzennych: PL-1992. Zgodnie z założeniami projektu Standardu numer punktu poziomej osnowy szczegółowej położony na arkuszu M-33-35-C-a-3 może mieć formę: M3335Ca3SP0110, podczas gdy dotychczas miał numer np. 614812110010, natomiast punkt wysokościowej osnowy szczegółowej położony na tym samym arkuszu może mieć formę: M3335Ca3SH0110 (dotychczas np. 61481225001). Jest to forma całkowicie nieczytelna dla wykonawcy geodezyjnego, który z jednej strony pracuje na co dzień w układzie PL-2000, a po drugie numer będzie ciągiem 14 liter i cyfr – a na tym samym arkuszu punkty osnowy poziomej i wysokościowej będą się różnić tylko jedną literką – nie jest to do odróżnienia dla człowieka, jedynie dla maszyny. Po pierwsze, w odniesieniu do projektowanych przepisów końcowych (brak konieczności przenieumerowania, jeśli numeracja zgodna z dotychczasowymi przepisami) wprowadzi chaos w bazach danych – punkty będą zanumerowane wg różnych schematów, czego nie zniesie żaden system informatyczny, a będzie to również bardzo niejednoznaczne zarówno dla wykonawców geodezyjnych jak i właścicieli nieruchomości. Po drugie, współrzędne punktów osnowy szczegółowej mają być wyrażane w układzie PL-2000, więc naturalnym byłaby ich numeracja w tym układzie. Dotychczasowa numeracja w PL-2000 sprawdza się i jest dobrze znana zarówno Wykonawcom jak i Pracownikom Służby GiK, jej kolejna zmiana w tak krótkim czasie wydaje się bezcelowa i wprowadzi niepotrzebne zamieszanie, zwłaszcza że układ PL-2000 nadal jest układem obowiązującym. Ponadto, ponowna konieczność przenieumerowania całych baz danych osnowy szczegółowej spowoduje wysokie koszty, które poniesie Służba Geodezyjna i Kartograficzna (przenieumerowanie bazy i plików z opisami topograficznymi to ok. 30-40 000 na powiat, co w przeliczeniu na 380 powiatów daje kwotę ok. 11.4-15.2 mln zł). Po trzecie – kolejne przenieumerowanie wiązać się może z koniecznością zawiadomienia właścicieli nieruchomości – kolejne zawiadomienia do właścicieli spowodują wielki zamęt i ich niechęć dla Służby GiK. Kolejną kwestią jest możliwość numeracji jedynie 999 punktów w zakresie arkusza, podczas gdy mogą wystąpić sytuacje (w ścisłym centrum dużej aglomeracji), gdy liczba tych punktów przekroczy 1000 – co wtedy? Dla bazy danych jakkolwiek zanumerowana jest osnowa to system elektroniczny będzie ją odróżniał. Jednak osnowa ma służyć geodetom w terenie. Ma przenosić system odniesień przestrzennych w teren . Jest więc konieczność, aby punkty były łatwo rozróżniane w różnych warunkach terenowych, nawet gdy człowieka rozpraszają różne czynniki zewnętrzne (pogoda, ruch, ludzie, zmęczenie). W dotychczasowym systemie wprowadzonym rozporządzeniem z 2012 roku przed numerem punktu (człon III) dodano tylko jedną cyferkę odnoszącą się do rodzaju osnowy i niestety do dziś jest to przez geodetów nie zawsze uwzględniane, z powodów jak wyżej.	Proponuje się pozostawienie dotychczasowej numeracji: W przypadku punktów osnowy szczegółowej: 1) pierwszy człon punktu zawiera 6 cyfr określających godło arkusza w skali 1:10 000 w układzie „PL-2000”. 2) drugi, jednocyfrowy człon numeru określa rodzaj osnowy, przy czym: cyfra ”1” oznacza punkt osnowy poziomej; cyfra ”2” oznacza punkt osnowy wysokościowej; cyfra ”5” oznacza punkt osnowy wielofunkcyjnej. 3) Trzeci człon numeru punktu tworzony jest zgodnie z następującymi zasadami punktom szczegółowej poziomej osnowy geodezyjnej nadaje się pięciocyfrowy numer, którego pierwsze cztery cyfry z przedziału 1000–4999 oznaczają właściwy numer, a piąta cyfra oznacza numer kolejnego punktu w zespole (ekscentra), przy czym centr punktu oznacza się zawsze cyfrą 0; punktom szczegółowej osnowy wysokościowej nadaje się czterocyfrowy numer z przedziału 5000–9999. Na dokumentach geodezyjno-kartograficznych dopuszcza się stosowanie uproszczonej numeracji punktów – ograniczonej do drugiego i trzeciego członu, jeżeli z innych danych można jednoznacznie określić godło arkusza mapy. W uproszczonym numerze dla centra punktu nie podaje się ostatniej cyfry 0, oznaczającej centr znaku. W numeracji punktów nie stosować znaków „ . - ”

28.	Pkt. 3 rozdz. 9 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	3. Opis topograficzny punktu powinien zawierać co najmniej: 1) numer punktu; 2) nazwę miejscowości; 3) współrzędne geodezyjne punktu z dokładnością do 0,1"; 4) szkic lokalizacyjny; 5) dane dotyczące stabilizacji; 6) datę sporządzenia opisu lub jego aktualizacji; 7) nazwę wykonawcy oraz imię i nazwisko osoby, która opracowała opis.	W atrybutach punktu osnowy szczegółowej nie ma współrzędnych geodezyjnych, są one wymagane jedynie w punkcie dotyczącym opisu topograficznego. Wydaje się bardziej logicznym umieszczanie tam współrzędnych w układzie PL-2000 oraz wysokości w obowiązującym układzie wysokościowym. Ponadto, dobrym rozwiązaniem byłoby umieszczanie terytowego numeru działki, na którym znajduje się punkt (zamiast dawniej wpisywanego właściciela). Numer działki i tak jest pozyskiwany przez wykonawcę, w celu ustalenia Właściciela, którego należy zawiadomić o punkcie, więc nie spowoduje to dodatkowych kosztów.	Proponuje się zmianę podpunktu 3 na: współrzędne w układzie PL-2000 oraz wysokości w obowiązującym układzie wysokościowym oraz dopisanie dodatkowego punktu z wymogiem numeru działki.
-----	--	---	--	--

LP	JEDNOSTKA REDAKCYJNA, DO KTÓREJ WNO SZONE SĄ UWAGI	PROJEKTOWANA ZMIANA	TREŚĆ UWAGI I UZASADNIENIE	PROPOZYCJA ZMIAN
29.	Pkt. 4 rozdz. 9 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	4. Przy sporządzaniu szkicu lokalizacyjnego należy stosować następujące zasady:(...) 5) tło szkicu lokalizacyjnego może stanowić fragment zdjęcia lotniczego lub ortofotomapy;	W dotychczasowych przepisach szkic lokalizacyjny (zwany dotychczas sytuacyjnym, i to było dobre określenie, niepotrzebnie zmienione) mógł być zastąpiony fragmentem mapy topograficznej. O ile mapa rastrowa się nie sprawdzała, o tyle fragment BDOT10k sprawdzał się bardzo dobrze, w szczególności dla reperów. Poza tym nazwa tego dokumentu mówi że jest to opis topograficzny, a więc musi zawierać topografię terenu, a bliższe temu jest BDOT10k.	Proponuje się dodanie możliwości wykorzystania danych BDOT10k: tło szkicu lokalizacyjnego może stanowić fragment zdjęcia lotniczego, ortofotomapy lub wizualizacji BDOT10k.
30.	Pkt. 1 rozdz. 10 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	1. Geodezyjna dokumentacja techniczna powinna zawierać następujące dokumenty: 1) sprawozdanie techniczne zawierające opis wykonanych prac; 2) szkic sieci; 3) dokumentację pomiarów; 4) raport z wyrównania sieci; 5) opisy topograficzne punktów; 6) zawiadomienia o umieszczeniu znaków; 7) inne materiały opracowane w trakcie realizacji prac.	Ze składu operatu usunięto „pliki wsadowe do bazy danych” – czy z tego wynika, że Wykonawca nie musi ich utworzyć, a sam Organ będzie je tworzył i uzupełniał bazę danymi na podstawie dokumentacji przekazanej przez Wykonawcę?	
31.	Pkt. 2 rozdz. 10 Załącznik 1 do projektu Rozporządzenia	2. Geodezyjna dokumentacja techniczna projektu technicznego osnowy powinna zawierać : 1) dane charakteryzujące projektowaną sieć, jej zasięg i strukturę, 2) punkty nawiązania, liczbę projektowanych punktów nowych i adaptowanych do pomiaru, 3) sposób wykorzystania archiwalnej dokumentacji technicznej, 4) proponowane typy znaków, sposób stabilizacji, metody pomiaru i inne dane, które odbiegają od standardowych ustaleń obowiązujących przepisów technicznych; 5) mapę projektu technicznego przedstawiającą konstrukcję geometryczną projektowanej sieci.	Nie wymagane jest zaprojektowanie nowej numeracji. jakie znamy sposoby stabilizacji, jeżeli wcześniej wymienione są typy znaków - jakie należy użyć. Nie wymagane jest dokładne określenie miejsca stabilizacji nowych punktów.	Proponuje się uzupełnienie zapisu o konieczności wykonania roboczego opisu topograficznego wraz z oświadczeniem właściciela o wyrażeniu zgody stabilizację punktu: 4) numerację projektowanych punktów, proponowane typy znaków, sposób stabilizacji, metody pomiaru, roboczy opis topograficzny wraz z oświadczeniem właściciela o wyrażeniu zgody stabilizację punktu, przybliżone współrzędne projektowanych punktów i inne dane, które odbiegają od standardowych ustaleń obowiązujących przepisów technicznych;

32.

Tab. 13 rozdz. 5 Załącznik 2 do projektu Rozporządzenia

Tabela nr 13						
Tytuł warstwy	Nazwa warstwy w usłudze WMS	Symbol	Kolor bazowy (RGB)	Parametry prezentacji	Położenie	Zakres widoczności min / max
Osnowa pozioma	Osnowa_pozioma		Czerwony (255,0,0) – obwódka i wnętrze koła. Żółty (255,255,0) – wypełnienie.	Koło o średnicy 24 px, Małe koło w środku o średnicy 6 px. Obwódka o szerokości 1 px.	Centralne	25px/m do 0.1px/m
Etykiety osnowy poziomej	Osnowa_pozioma_etykiety		Czarny (0,0,0)	- czcionka prosta, justowanie UR - rozmiar 10 px - kodowanie UTF-8, - efekt "halo" 2 px 255,255,255	poziome +12px	25px/m do 0.1px/m
Osnowa wysokościowa	Osnowa_wysokosciowa		Czerwony (255,0,0) – obwódka i wewnętrzny trójkąt. Żółty (255,255,0) – wypełnienie zewnętrznego trójkąta.	Duży trójkąt równoboczny o boku 24 px, Trójkąt równoboczny w środku o boku 6 px. Obwódka o szerokości 1 px.	centralne	25px/m do 0.1px/m
Etykiety osnowy wysokościowej	Osnowa_wysokosciowa_etykiety		Czarny (0,0,0)	- czcionka prosta, justowanie LR - rozmiar 10 px - kodowanie UTF-8, - efekt "halo" 2 px 255,255,255	poziome +8px	25px/m do 0.1px/m

Przewidziano, że w usługach udostępniających dane o osnowach, osnowa szczegółowa powinna być zaznaczona na czerwono. Jednak od zawsze kolor ten w geodezji oznaczał projekt lub zmianę atrybutu. Czy nie można wyświetlać oznaczeń osnowy szczegółowej w innym niż czerwony kolorze? Nawet gdyby to był różowy czy czarny, kolor byłby lepszy niż czerwony.

Proponuje się zmianę koloru znaku osnowy szczegółowej.

LP	JEDNOSTKA REDAKCYJNA, DO KTÓREJ WNOSZONE SĄ UWAGI	PROJEKTOWANA ZMIANA	TREŚĆ UWAGI I UZASADNIENIE	PROPOZYCJA ZMIAN
33.	projekt Rozporządzenia	BRAK	W projekcie Rozporządzenia usunięto dotychczasowe zapisy: Pominięcie określenia definiującego modernizację i zakładanie osnów – to spowoduje konieczność zmian w Rozporządzeniu ws. uprawnień zawodowych (wymagania realizacji prac dla zakresu 3) Określające, że pomiar realizuje się w odniesieniu do centra znaku Umożliwiające stosowanie nieujętych w rozporządzeniu metod pomiarowych i konstrukcji wynikających z postępu technicznego. Umożliwiające stosowanie modeli matematycznych, zalecanych do stosowania przez Międzynarodową Asocjację Geodezji (IAG) – jak zatem wprowadzić jakiegokolwiek poprawki np. w obliczenia GNSS? W zakresie podstawowej osnowy geodezyjnej: o dopuszczalnych lokalizacjach, metodach pomiaru i parametrach technicznych pomiaru w celu wyznaczenia współrzędnych i wysokości (brak informacji o jednej kampanii pomiarowej, stabilizacji na litej skale czy minimalnych wymaganiach pomiaru satelitarnego, a tym bardziej niwelacji satelitarnej)	- Pomiary osnów wykonuje się w odniesieniu do centra znaku geodezyjnego, przy czym centrem jest odpowiednio: 1) dla punktów osnowy stabilizowanych wielopoziomowo – fizycznie zaznaczony centr znaku podziemnego albo zasadniczego elementu znaku; 2) dla punktów osnowy stabilizowanych jednopoziomowo – fizycznie zaznaczony środek znaku; 3) dla punktów osnowy wysokościowej – najwyższy punkt zasadniczego elementu znaku. - Dopuszcza się stosowanie nowych metod pomiaru, typów instrumentów pomiarowych i konstrukcji geometrycznych sieci punktów, wynikających z postępu technicznego i technologicznego, pod warunkiem uzyskania dokładności wyznaczeń wynikowych określonych rozporządzeniem - Dopuszcza się stosowanie modeli matematycznych, zalecanych do stosowania przez Międzynarodową Asocjację Geodezji (IAG), opisujących geometryczne lub fizyczne parametry Ziemi i jej orientację w przestrzeni, do określenia redukcji pomiarów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych, pod warunkiem uzyskania dokładności wyznaczeń wynikowych określonych rozporządzeniem.

Nazwa dokumentu:

Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie ewidencji gruntów i budynków

Konsultacje publiczne

Lp.	Komórka wnosząca uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Treść uwagi i uzasadnienie	Propozycja zmian	Stanowisko GUGiK
1	GIG	§ 18	Pozostawienie dowolności poprzez zapis „mogą być ujawniane” spowoduje różne podejście – w jednej bazie zostaną wprowadzone w innej nie. Przy założeniu, że z powiatowych baz EGIB ma powstać ogólnokrajowa baza danych (np. ZSIN) lub nawet w ramach SIP- ów wojewódzkich – prezentowane bazy będą niejednorodne i będzie powodować niepotrzebne zamieszanie.	§ 18. W bazie danych ewidencyjnych oprócz konturu budynku będą ujawniane obiekty budowlane trwale związane z budynkiem, takie jak: taras, weranda, wiatrołap, schody, podpora, rampa, wjazd do podziemia, podjazd dla osób niepełnosprawnych.	

1	GIG	§ 33. 1	Czynność wykonania ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych wymaga wiedzy i doświadczenia, które są wymagane przy uprawnieniach z zakresu 2 lub 5, podobnych do wykonania. rozgraniczenia nieruchomości. Badaniu podlegają dokumenty określające stan prawny gruntów oraz dane techniczne związane z granicami z poprzednich pomiarów (§ 33. 3). Wymagania wiedzy i doświadczenia na egzaminie na uprawnienia z zakresu 1 nie zawierają tych elementów	Ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych wraz z danymi dotyczącymi punktów granicznych dokonuje geodeta posiadający uprawnienia zawodowe, o których mowa w art. 43 pkt 2 lub 5 ustawy, zwany dalej „geodetą uprawnionym”	
2	GIG	§ 34.pkt 7	Na dokumencie podpis odręczny, zaufany lub kwalifikowany	7) imię i nazwisko, podpis oraz numer uprawnień zawodowych kierownika prac geodezyjnych.	
3.	GIG	§ 40	Wymiana danych pomiędzy ośrodkiem a wykonawcą prac powinna być realizowana tylko i wyłącznie za pomocą plików GML. Takie podejście samoistnie „wyczyści” bazy z atrybutów nadmiarowych i doprowadzi to do	4. Wymiana danych EGIB pomiędzy PZGiK oraz wykonawcą prac geodezyjnych następować	

			jednolitości tworzonych i aktualizowanych baz.	będzie za pomocą plików GML zgodnych ze schematem aplikacyjnym.	
4.	GIG	§ 40	W związku z trwającą realizacją wielu umów dotyczących modernizacji EGIB wg. „starego” rozporządzenia należałoby wprowadzić przepis przejściowy, mówiący o stosowaniu nowego rozporządzenia do nowo zawieranych umów.	3. Nie dotyczy prac rozpoczętych przed wejściem w życie rozporządzenia	

Krzysztof Lichończak
Prezes Geodezyjnej Izby Gospodarczej

Nazwa dokumentu:

Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu.

Konsultacje publiczne

Lp.	Komórka wnosząca uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Treść uwagi i uzasadnienie	Propozycja zmian	Stanowisko GUGiK
1.	GIG	§ 3. 2	W obowiązującym rozporządzeniu precyzja zapisu wysokości dla przewodów elastycznych i mierzonych elektromagnetycznie wynosi 0.1m Konwersja już istniejących baz do zapisu 0.01m spowoduje „sztuczne” podniesienie dokładności” tych rzędnych. Proponujemy pozostawienie istniejącego podziału precyzji zapisu do 0.01m i 0.1m	2.Wysokości charakterystycznych punktów obiektów GESUT określa się w układzie wysokościowym PL-EVRF2007-NH, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy i zapisuje się z precyzją do 0,01 m.	

				3.Wysokości charakterystycznych punktów przewodów elastycznych i mierzonych elektromagnetycznie zapisuje się z precyzją 0.1m	
2.	GIG	§ 18.	Proponujemy zastosowanie okresu przejściowego dla wykonawców prac związanych z zakładaniem powiatowej i krajowej bazy GESUT, aby autorzy oprogramowania mieli czas na dostosowanie się do zmian, a wykonawcy mogli te zmiany wprowadzić i się odpowiednio przygotować.	Do prac związanych z zakładaniem powiatowej bazy GESUT i krajowej bazy GESUT rozpoczętych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia mogą być stosowane przepisy rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 21 października	

				2015 r. w sprawie powiatowej bazy GESUT i krajowej bazy GESUT (Dz.U. z 2015 r. poz. 1938)", lecz nie dłużej niż do 31 grudnia 2021 r.	
3.	GIG	§ 8. ust. 2 pkt 6)	Proponujemy dodanie typu obiektu „kabel” w sieci telekomunikacyjnej. W już zbudowanych bazach powiatowych GESUT znaczna większość przewodów telekomunikacyjnych posiada atrybut rodzaj przewodu: „kabel”. Według nas generalizacja tego atrybutu do typu „inny” jest zbędna.	w sieci telekomunikacyjnej: a) światłowód, b) kabel, b) inne;	
4.	GIG	Załącznik nr 1 Wykaz obiektów wyróżnionych w poszczególnych	Do wykazu obiektów sieci elektroenergetycznej SUE proponujemy dodanie obiektu: „Panel fotowoltaiczny” Dozwolona geometria to punkt i poligon.		

		rodzajach sieci wraz z ich oznaczeniami i dozwolonymi typami geometrii	W ostatnim czasie geodeci bardzo często inwentaryzują panele fotowoltaiczne innym urządzeniem technicznym lub inną budowlą w bazie BDOT500. Według Nas ten obiekt wymaga usystematyzowania.		
--	--	--	---	--	--

Krzysztof Lichończak

Prezes Geodezyjnej Izby Gospodarczej

VIII. DZIAŁ POŚWIĘCONY INTERESUJĄCYM BRANŻĘ GEODEZYJNĄ TEMATOM

Obchody 70-lecia Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego.

W związku z pandemią obchody 70-lecia Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego zostały przeniesione z czerwca 2020 r. na czerwiec 2021 r. Uroczystość odbywała się w dniu 23 czerwca 2021 r. w reżimie sanitarnym w siedzibie firmy przy ul. Biograficznej 2 w sali Muzeum Geodezji. W obchodach uczestniczyło wielu znamienitych gości: przedstawiciele różnych szczebli administracji państwowej i samorządowej, wojska, organizacji pozarządowych, uczelni wyższych, a także kadra kierownicza WPG S.A. Pan Prezes Ryszard Brzozowski przywitał zebranych i zaprosił na film podsumowujący działalność 70 lat Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego. Podczas Jubileuszu zostali nagrodzeni pracownicy firmy WPG.

Pan Konstanty Radziwiłł Wojewoda Mazowiecki wręczył medale ośmiu osobom za „Długoletnią Służbę”. Honorowe odznaczenia „Za zasługi dla Geodezji i Kartografii” na podstawie upoważnienia Wiceprezesa Rady Ministrów Pana Jarosława Gowina sześciu osobom wręczył Pan Waldemar Izdebski Główny Geodeta Kraju. Sześć kolejnych osób otrzymało odznaczenie branżowe przyznane przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich, które wręczał Pan Janusz Walo Prezes SGP. Następnie goście: Pan Konstanty Radziwiłł, Pan Waldemar Izdebski oraz przedstawiciel Krajowego Stowarzyszenia Ochrony Informacji Niejawnych Pan Tadeusz Koczkowski w swoich krótkich wystąpieniach wskazywali na liczne zasługi WPG w kształtowaniu infrastruktury Warszawy, a także całego kraju. Po części oficjalnej goście zostali zaproszeni na koncert zespołu muzycznego, a następnie na poczęstunek.

IX. POLECANE WYKONAWCOM I ADMINISTRACJI GEODEZYJNEJ WYDAWNICTWA KSIĄŻKOWE I CZASOPISMA

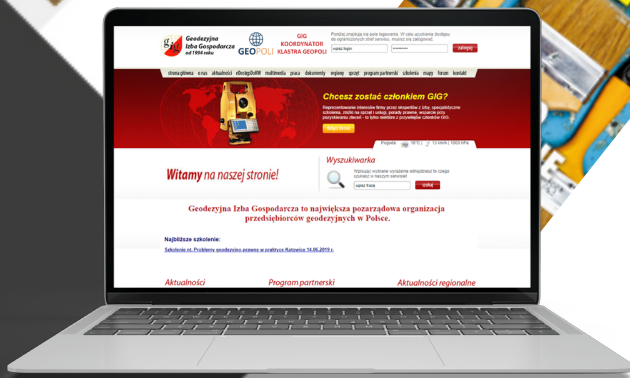
Geodezyjna Izba Gospodarcza rekomenduje wszystkim Czytelnikom Biuletynu prenumeratę Miesięcznika GEODETA, w którym znajdziecie Państwo najciekawsze artykuły i informacje, a oprócz tego możecie Państwo zamieszczać za przystępne ceny ogłoszenia reklamowe

**POLECANE WYKONAWCOM I
ADMINISTRACJI GEODEZYJNEJ**

WYDAWNICTWA KSIĄŻKOWE I CZASOPISMA.

**REKOMENDUJEMY WSZYSTKIM CZYTELNIKOM
BIULETYNU PRENUMERATĘ MIESIĘCZNIKA
GEODETA, W KTÓRYM ZNAJDZIECIE PAŃSTWO
NAJCIEKAWSZE ARTYKUŁY INFORMACYJNE, ZA
PRZYSTĘPNE CENY.**

**ZNAJDŹ NAS
NA SOCIAL
MEDIA**

BIURO@GIG.ORG.PL

WWW.GIG.ORG.PL

WARSZAWA